

POLITINIAI LAIMĖJIMAI MENKI

NIKITOS CHRUSČIOVO VIEŠNAGĖS PRANCŪZIJOS IŠDAVOS

Išvažiavo! Akimirka pranyko raudonosios vėliavos, nugriautos sveikinimų arkos ir estrados, nuplėštos girliandos, iš šiukšlių dėžės numestos pagerbimo gėlės, sienos skubiai nuvalytos nuo su „Jaimingo atvykimo“ šūkiu plakatu. Eventualūs antideonstrantai, „nepageidaujami“ svetimšaliai ir daugis neseniai natūralizuoti prancūzai iš „tremties“, didžiūmoji iš gražiosios Korsikos, gražinta atgal į savo nuolatinę buveinę. Šimtai ir šimtai žurnalai, fotografai, televizinių gavo atsikvėpti. „Džiaugsmingam entuziazmui“ reikšti komunistų mobilizuotos brigados nusipelnė poilsio ir padėkos, smalsuolių minios greitai pamiršo jau pradėjusią nusibosti pramogą. Policija atsiduso! Atsiduso nuo mobilizacinės būsenos ir ministrai, aukšti rango valstybės pareigūnai, parlamentarai, partijų lyderiai, burmistrai, sindikatų vadovai... Nieko neįvyko! Nieko neatsitiko!

Nieko? Taip ir ne! Žiūrint kas ir iš kio matymo punkto viešnagė vertina.

Chrusčiovo misija

Prezidentas de Gaulle pakvietė p. N. Chrusčiova kaip SSRS vyriausybės galvą pasikeisti nuomonėmis tam tikrais klausimais prieš labai artimą „Viršūnių“ konferenciją. Negalima tačiau pamiršti, kad milžiniškos valstybės politinis vairuotojas, p. Chrusčiovas, tuo pat metu yra ne tik rusiškosios kompartijos vyriausiasis vadovas, bet ir viso tarptautinio komunizmo vadovas ir nepakantus komunistinių išaukštinimų, pasaulinės revoliucijos pranašas, jos vykdyto metodų aukščiausias autoritetas. Pastarajam tikslui komunizmo galva subordinauja visus valstybinius veiksmus, bet kurią tarptautinių santykių formą ir turinį. Šypsens ar grasinimai, atoslūgis ar naujas įtempimas, už uždangos slėpimasis ar koegzistencija, šaltas ar priekus šiltesnis karas, kultūriniai ir prekybiniai mainai, taikos viltis ar desperacija — visa tai pareina nuo iniciatyvos ir Kremliaus geros valios. Vakarai žino, kad visa tai tėra tik taktinis laikinis žaidimas, bet nesugebėdami ar nedirbdami drąsesnės iniciatyvos patys imtis jį žaidimą leidžia si, vildamiesi, kad tarybos ir derybos su Kremliu ilgai visi jau gali būti pelningos... Visi taip jau nebeabejoja, kad p. Chrusčiovo po užsienius kelionių tikslas yra Vakarų skaldyti, jų priešybės gilinti, tarpusavio nepasitikėjimą ir pavydą daininti, o svarbiausia — juos silpninti viduje, keliant masėse abejonių dėl savojo krašto politikos tikslingumo.

Talkos kaukė

Ch. asmenišką prestižą per tą Prancūzijos tournee vidutinių prancūzų akyse, be abejo, pakilo, o vietinių komunistų pradėję smukti reikalai, gerokai atsigavo. Minių psichologijos žinovas, iš prigimties iškalbus, išradingas ir sąmojingas žodžiais, mokąs suvaidinti gerasirdiškumą, apsimesti prastuoliu, tas išsimiklinęs propagandistas, kalbose dažnai gana santūrus, viešumoje komunistams nepataikavęs, sugėbėjo patraukti minių simpatijas. Minių patiko jo tariamasis atvirumas ir pa prastumas, mokėjimas paberti kalbos tema tinkamus priežodžius, palyginimus, anekdotus, dažnai aštraus sąmojo žodelius. Mokėjo jis patenkinti ir tautinės ambicijos jausmus, išskeldamas prancūzų tautos kultūrinis ir mokslinis nuopelnus žmonijai, jos darbštumą ir artistišumą, meną ir literatūrą. Nepašykštėjo, kur reikia, ir pagyrimo žodžių Didžiajai Prancūzų Revoliucijai, kuri praskynė Europos tautoms kelią į socialinę pažangą...

...Mais il est charmant ce gros bonhomme! — dažnai buvo girdėtis minioje... Jis pasmerkė Staliną, vadinais, pasmerkė teoriją, pasmerkė budelį, kruviną nekaltų žmonių žudytą! Ar daug kas žino, kiek kruvinos yra paties Chrusčiovo rankos?

Chrusčiovas, kaip taikliai išsitarė vienas stebėtojų, puikiai moka dangstyti kauke ir kinta pagal aplinkybes ir pagal pašnekovą. Vienokis jis kalbėdamas su pramonininkais ir biznieriiais, vienur vadindamas juos draugais, kitur kapitalistais, kitokis bendraudamas su sąmokso bendrininkais Torezu ar Duclos (prancūzų komunistų vadais); vienaip jis kalba Indijoje ar Anglijoje, kitaip JAV ir dar kitaip Prancūzijoje, žiūrint tai, ar jis kreipiasi į priešą, kurio nesitiki savo bacilomis užkrėsti, ar į minią, kaip Prancūzijoje, kuri žymia darimi yra užkrėsta, bet trims ketvirtadaliais pasilieka komunizmo mikrobams tvirtai atspari. Todėl Ch. visą savo „patrauklumą“ bagažą, savo žypsius, iškalbingą pataikavimą, palankius žvilgsnius ir „akutes“ svaigėtojos tos didžiūmos linkme ir tik

nežymią savo žavesio dalį skyrė „partijai“, kurią vis jam reikia laikyti rankose „būsimiems manevrams“.

Psichologinis nusiginklavimas

Iki Stalino mirties SSRS ir jos satelitai slėpėsi už uždangos. Šiandien tylos ir teroro imperija uždanga praskleidžia, bet ją praskleisdama savo klastų ir kovos svorį perkelia į gilų užpakalį, į viešosios nuomonės lygį. Sovietinei propagandai nebepakanka tarptautinių konferencijų, JTO ar kitokių tarptautinių institucijų tribūnų. Per jas viešojo plačiųjų sluoksnių nuomonė per mažai paliečiama. Sovietai jaučiasi stiprius betarpiškai veikti Vakarų minias. Štai kodėl Ch. dėl savo viešnačių programos nesukalbamas, jei jam nesuteikiama proga pabendrauti su liaudimi. Sovietiškas taikos apaštalas gerai supranta, kad

RAŠO: J. Lanskoronskis

„psichologinis nusiginklavimas“ yra pats veiksmingiausias ginklas susilpninti priešui viduje. Toks nusiginklavimas šiandien tampa vienu svarbiausių diplomatijos uždavinių. Apie šią palyginti naują diplomatijos formą vertėtų daugiau ir išsamiau parašyti, bet vienam straipsnyje ne viską galima paliesti.

Prancūzijai metamas pakaltinimas, kam leido Chrusčioviui „piktinaudoti“ visas moderniškausias informacijos priemones — radiją, televiziją, spaudos konferencijas ir pan. Komunistinės ideologijos šlovinimui, — nėra pagrįstas. Tatal jau pasidarė mada. Jau vien Anglijos, JAV, net SSRS (Niksonas) pavyzdžiai jau pateisina. Netenka abejoti, kad ir de Gaulle ir Eisenhaueriui Rusijoj bus duotos panašios privilegijos.

Propagandinės išdavos Prancūzijoje

Chrusčiovas suteiktąją laisvę, žinoma, naudojo ir išnaudojo. Jo ilgiausia pašnekesių televizijoj matė ir girdėjo milijonai pasaulio žmonių. Jis užsimojo vidutinių prancūzų akyse sunaikinti tokią komunizmo idėją, kurią jie yra susidarę nuo kovojančio ir terorizuojančio komunizmo laiku, mėgindamas piešti ir priešpastatyti kitokią komunizmo veidą, kur režimas susirūpinęs vien gyventojų gerove ir laime, tautų talka, kurs skatina ekonominę ir socialinę pažangą, kurs neišvengiamos „istorinės būtinybės“ skatinamas žengia vis į naujus, vis didesnius individų ir tautų laimėjimus... Tokiam krašte, kaip JAV, kad ir daugiausia industrializuotam, kur klasių kovos kaip ir nėra, kur bendra gerovė išlygina individų sunkumus, kur pragyvenimo lygis didžiūmos gyventojų yra beveik vienodas, panaši propaganda gal ir neturi didelės reikšmės, bet Prancūzija dar tebėra gana didelio socialinio pasiskirstymo padėtyje. Gyvenimo lygis kad ir palyginai aukštas, bet šioj pereinamoj stadijoj, ypač šiuo metu, krašte yra daug socialinių sunkumų ir prieštaravimų: karui Alžyre vis galo nesimato, ūkininkai bruzda, valdininkai ir tarnautojai jau nekalbant apie darbininkus, nepatenkinti per mažais atlyginimais, sindikatai nerimauja, vargingesnieji, nuskurdę regionai savo ruožtu vis laukia žadėto supramoninio ir paramos. Taip esant tikslesnis ir teisingesnis viešomis pajamomis pasiskirstymas vis dar sunkiai įgyvendinamas ir vadinamoji „klasių kova“ čia dar nėra tuščias žodis... Socialinės propagandos vertės todėl, kurią Ch. paliejo ant kompartijos malūnelio, nuvertinti nereikia, tačiau nereikia jos ir perdėti. Komunistų rinkėjų skaičius niekuomet nemažėjo (išskyrus 1958 m., kada ir komunistų dauguma balsavo už de Gaulle) ir per 15 metų pasiliko pastovus — 22-25 proc. nors per tą laiką partija neteko apie 750.000 narių (iš 1 milijono 1945 m.). Partijos narių mobilizacija gal kiek pagerės, gal ji lengviau pasimedžios naujų narių, atgriebs dalį pabėgėlių, bet rimti militantai, tie, kurie gali veikti darbo žmonių mases, tokie „sentimentų“ mankštai labai jautrūs... Tiek dėl komunistų.

Visi kiti platesne žodžio prasme „kairieji“, pradėdant socialistais ir baigiant įvairiais jų variantais, o tų variantų yra daug, nedaug svorio teskiria Ch. vizitui ir jo propagandai, bet jie viliasi, kad vis dažnesni viršūnių ryšiai patarnaus atoslūgiui ir kėp pakitėjusioj aplinkoj jie gali šį tą laimėti, kiek, žinoma, užsienio politika gali įtaigoti (labai mažai) rinkėjus.

Apskritai paėmus, kad ir koks gražyblys ir komunistinės sistemos igudės apologetas Chrusčiovas vis dėlto buvo per daug naivus, norėdamas per daug neįdomų dalyką įrodyti. Jo „dialektika“ ir įrodinėjimai galėjo įtikinti tik tikinčius. Prancū-

zai, dargi paprastai darbininkai, apie rusišką komunizmo veržimosi tikslus ir metodus yra geriau informuoti negu Ch. vaizduojasi. Kai jis kalba apie tautų apsisprendimą, jie žino, kokiose sąlygose tas apsisprendimas vyko laisvuose Kaukazo kraštuose, Ukrainoje, vėliau Pabaltijo kraštuose ir dar vėliau visoje rytinėje ir Vidurinėje Europoje. Jie žino irgi, kad nežiūrint visų pasigyrimų, nežiūrint žymaus pagerėjimo, sovietinių piliečių gyvenimo sąlygos yra kur kas prastesnės už prancūziškas ir kad tie piliečiai nėra laisvi, kad ir kaip tai neigtų Sovietų vyriausybės galva. Kai klausimą, kodėl Sov. Sąj. darbininkai negali streikuoti, Ch. nesugriebė kito atsakymo kaip „Sovietuose valdžia priklauso darbininkams... Kodėl darbininkai streikuos patys prieš save...“ Tas atsakymas susilaukė garsaus juoko.

Kalbos apie taiką visur ir visada yra pelningos. Ch. apie taiką tuščiažodžiavimas tačiau didelio entuziazmo nesulaukė: tai ka nėra savoka abstrakti, ji remiasi konkrečiomis realybėmis ir konkrečių problemų sprendimu. Viešumoje sveičias, žinoma, mažai tegalėjo kalbėti apie konkrečias problemas, bet kiek jis jas paliesdavo, iš publikos dėmesio neišslydo, kad jis niekur ne mažiausiu tašku savo pozicijų atsisakyti nelinkęs. Taigi jo šūkiš „Mir ir dražba“ (taika ir draugystė) greitai visiems nusibodo.

Politinės išdavos

Viešnaė, kaip paprastai, pasibaigė labai ilgo komunikato paskelbimu. Retai kada tačiau komunikatas yra toks „plonas“ turinio požiūriu. Ch. atvyko ne vien propagandiniams sumetimais. Norėjo jis asmeniškai pažinti de Gaulle, jei galima, „suzavėti“ jį ir palenkti į prosovietišką politiką, bent jau Vokietijos problemų klausimuose. Ta pačia proga patikrinti, iki kokio laipsnio Prancūzijos vadovo ir savarankamą Vakarų sąjungininkų tarpe linkimas gali suartinti Prancūzija su SSRS. Vos iš lektuvu išlėpęs jau pirmoj kalboj mėginu atgaivinti senąjį nepasitikėjimą „militarinę“ Vokietiją, mosuodamas senomis nacizmo smėklų marškomis ir bauginamas revanšiniiais vaiduokliais. Tąja tema daug ir ko ne visur kalbėjo, tačiau greitai supranta, kad su V. Vokietija susitaikymo politikos dabartinei Prancūzijos orientacijai pačios masės tvirtai pritaria. Tai buvo Ch. sunkiausiai nepasitikėjimas. Asmeniškose su Ch. pasitarimuose de Gaulle iš visko, matytis, pasiliko ketas ir nesukalbamas Vakarų politikos gynybas, tiek bendros su Vokietija tautos sutarties, tiek Berlyno klausimu. Spaudoje praspruko žinutė, kad Ch. neva prašęs de Gaulle pakartoti komunikate Prancūzijos poziciją, kurią prieš metus jis viešai pareiškė Oderio-Nei sės sienų tarp Vokietijos ir Lenkijos klausimu. De Gaulle nesutiko. Berlyno klausimu Ch., be abejo, pakartojo, jau daug kartų kartojamą savo formulę: Vakarų Berlynas (bet ne visa senoji sostinė) turi pavirsti „laisvuju miestu“ su tarptautinių garantijų statusu. Panaši hipotezė nepriimtina nei berlyniečiams nei V. Vokietijai. Visas Vokietijos kompleksas yra derybų ir susitarimų objektas. Vienu metu gal ne išsprendžiamas, todėl de Gaulle dar įterpė komunikate sakinį: „...progresyvinis derybų sutarimais pagrįstas klausimų sprendimas“ Be patikslinimo tačiau tas žodelis „progresyvinis“ nedaug ką pasako, juo labiau, kad Ch. per spaudos konferenciją pakartojo, jog jis bus verčiamas pasirašyti su komunistine Vokietija atskirą taikos sutartį, jei jam nepavyks įtikinti vakariečių sovietinės pozicijos teisingumu. bet čia pat pabrėžė, kad tokią atskirą sutartį jis laiko nepageidaujama.

Neįstengęs palenkti de Gaulle savo germanofobijos tezei, Ch. grįžo į Maskvą apsi- vylęs ir sukartęs. Tokiu įniršimu puolęs Federalinė respublika, jis savo strėles greitai taikė ne tiek Vokietijai, kiek viršūnių konferencijos išvakarėse sąjungininkams pagądinti. Apsvaigęs nuo savo galybės, jis stengiasi palaikyti įspūdį, kad jei būsimoj Paryžiaus konferencijoj jis savo pašnekovų nepergalės, tai griebsis „kraštutinių“ priemonių. Viena tų priemonių ir yra su Rytų Vokietija sutarties pasirašymas. Jau gerokai pripratę prie to baubo, Vakarų santarvininkai tebetvirtina, kad panaši sutartis teisiškai nieku būdu nesuvaržytų jų teisių Berlyne. Tuo atveju, ironiškai pastebė Vakarų tezes gynėjai, Ch. sutartį pasirašytų pats su savim, nes šeimininkaujan tieji Pankowe Grotewholis ir Ulbrichtas tėra tik Chrusčiovo įgalinti atstovai.

Nepasisekus Prancūzijos su Vokietija sukūrinti, Chrusčiovo įniršimas juo didesnis, kad vieton jo pageidautoj tilto tarp Paryžiaus ir Maskvos jis mato, po de Gau-

DU ATENTATAI

(E) Kai jau Chrusčiovo kelionė į Prancūziją seniai pasibaigė, Maskvos „Pravda“ balandžio 9 d. išidėjo J. Žukovo (komiteto kultūriniams santykiams su užsieniu pirmininko) komentarą, kuriame pripažįstama, kad Chrusčiovo kelionės metu buvo ruošiami prieš jį Prancūzijoje du atentatai, bet ne viename nedalyvavo joks Rytų Europos kilmės asmuo. Abiem atvejais būta tik rų prancūzų.

Pirmuoju atveju atentatas buvo ruošiamas tuo metu, kai Chrusčiovas dėjo vainiką prie Nežinomojo kareivio paminklo. Prancūzų policija suėmė 26 metų amžiaus prancūzų Jean-Claude Ghino, pas kurį rado rankinę granatą, pistoletą ir 52 sovietinius. Jį suėmė trumpai prieš tai, kai Chrusčiovas su svita atvyko. Jam keliama byla už ginklų laikymą be leidimo ir už bandymą nužudyti svetimos valstybės galvą.

Kitu atveju suimtas prancūzų kariuomenės puskarininkis Jean-Jaques Delmas, kuris prancūzų policijos tvirtinimu planavęs mesti granatą į Chrusčiova tuomet, kai jis lankysis Lenino namuose Paryžiuje.

Ar vėl tremis iš Paryžiaus?

Į viršūnių konferenciją, prasidedančią Paryžiuje gegužės 16 d., Chrusčiovas ir vėl atvyks. Paryžiaus svetimšaliuose keliamas klausimas, ar egziliinių tautų atstovus ir šiaip „Itariamus“ svetimšalius ir vėl tremis iš Paryžiaus? Tiesa, nurodoma, kad tai, kad tada bus jau kita padėtis: atvyks ne vienas Chrusčiovas, o dar JAV prezidentas ir D. Britanijos min. pirmininkas. Patyrisi, kokį pasipiktinimą sukėlė pirmasis tremimas, prancūzų vyriausybė šį kartą, tur būt, vengs tokį skandalinę žygi pakartoti.

KELI JAV LIETUVIAI PRIVAČIAI IŠSKRIDO Į LIETUVĄ

Iš Čikagos į Maskvą (o paskiau į Lietuvą) išskrido biznierių Walter Rask - Rasčiauskas, kuris esą užsimojęs organizuoti Amerikos lietuvių ekskursijas į Lietuvą.

Taip pat į Lietuvą išskrido Birutė Paprockienė (gydytoja Paprockio žmona) ir arch. A. Varnas. Abu pastarieji yra pokariniai imigrantai (DP), bet jau įsigiję JAV pilietybę.

Ryšium su tu atmenų kelione Amerikos lietuvių laikraščiuose kilo diskusijos, kuriose tuo klausimu pasisakytą nevienodai.

Septynios DIENOS

PO 1000 KASDIEN

Federalinė Vokietijos vyriausybė susirūpinusi tuo, kas vyksta Rytų Vokietijoje. Į Vakarų Vokietiją kasdien vidutiniškai dar atvyksta po 1000 pabėgėlių kasdien.

Ypač sunkios yra ekonominės sąlygos, nes už Vakarų markę reikia mokėti 5 rytines.

GELEZINKELIŲ KELIONĖS PABRANGSTA

Nuo gegužės 8 d. D. Britanijoje pabrangsta kelionės geležinkeliais.

Pabrangsta paskelbti, sezoniniai ir ankstauro ryto kelionių bilietai, o taip pat kai kurios važnos rūšys.

PREZ. GEN. DE GAULLE AMERIKOJE

Vašingtone labai išsisklaidę Duro... tas Prancūzijos prezidentas gen. de Gaulle su ponija, atvykusieji valstybinio 4 dienų vizito pas prez. Eisenhowerį.

SOVIETINIAI GINKLAI ALŽYRUI

Alžyro arabų sukiliųjų vyriausybės atsisaukimas duoti jai savanorių kovai prieš prancūzų sujudinę sovietų kraštus, kurie dabar svarstą ginklų tiekimo klausimą.

Ile kelionės į Angliją, tą tiltą sustiprėjęs tarp Paryžiaus ir Londono. Taigi konferencijos išvakarėse visų jautriausia Europoje Vokietijos problema pasilieka aštri kaip buvusi...

Pavergtųjų tautų klausimu

Ar tas klausimas buvo paliestas per pasitarimus — sunku spėlioti. Žinia, kad ir bet kurį jo priminimą Chrusčiovas žiūri ne tik kaip į Sovietų „vidaus reikalą“ klišimasi, bet laiko tautai įžūliu įžeidimu ir provokacija, kita vertus, sąjungininkai tei sėtumo, teisingumo ir tarptautinės moralės principų neatsižadėdami negali pavergtųjų likimu nebesidomėti. Daug dėmesio jam skiria ir prezidentas de Gaulle. Jis, be to, prieš Chrusčioviui atvykstant buvo užbertas įvairiausių tautinių ir tarptautinių egzilių organizacijų laiškais ir peticijomis. Visų tų peticijų tema ta pati: reikia lauti iš Chrusčiovo, kad dar neseniai laisvoms, dabar Sovietų imperializmo pajungtomis tautoms būtų gražinta pilna ir visiškai apsisprendimo teisė.

Pavergtųjų tautų klausimu užuominų komunikato bendrybėse, norint, rasti galima. Komunikatas pabrėžia, kad „...per pasikalbėjimus... abiejų kraštų pozicijos buvo pilnai išsiaiškintos...“, vadinais, turėjo būti išsiaiškintos pozicijos ir dėl aliuizijos į Europos saugumo pakta: „...abi pusės pa reikią įsitikinimą, kad europinio saugumo sutvirtinimas atitiktų gyvybinius abiejų kraštų interesus ir taip jau interesus visų kitų Europos tautų...“ Pavergtiems kraštams palankūs komentarai apgailestauja, kad komunikato tos pastraipos prasmė nėra aiškiai precizuota, nes, esą, jei ji turėtų reikšti, Chrusčiovo supratimu, pavergimo pripažinimą — jis, Chrusčiovas, susi lauktu laisvojo pasaulio suderintos atstangos... Tikėkim, kad taip būtų...

Į kokią problemą nepažvelgsi — matyti, kokį sprendimą jai gali duoti „Viršūnių“ konferencija, kai viena pusė teisingu sprendimu laiko tik jos siūlymų priėmimą. Ji tiek yra persiėmusi savo tezių tikrumu, savo ambicijų teisingumu, savo galutinės pergalės tikėjimu, kad bet kurį pasipriešinimą ji įžūliai aiškina kitos pusės piktu apakimu, ir karo provokavimu.

LENINAS PADEDA KINJAI PRIES CHRUSČIOVĄ

Ryšium su Lenino gimimo 90 metų sukaktim komunistinės Kinijos spauda Leni no veikalų citatomis įrodo, kad Chrusčiovas klysta, bendradarbiaudamas su kapitalistine Amerika.

Kiniją papiktino Chrusčiovo skelbimas, kad tarp sovietinio ir kapitalistinio pasaulio galimas sugyvenimas, tik reikia ieškoti jungiančių dalykų.

RUSIJA NORI BENDRADARBIAUTI

Rusija pareiškė norą įstoti į Ekonominio Bendradarbiavimo Organizaciją, kurioje nori apsiungti Europos kraštai.

BERLYNĄ NORI IŠJUNGTI

Berlynoje auga įsitikinimas, kad Dr. Adenaueris visomis imanomomis priemonėmis rems gen. de Gaulle nuomonę, jog Berlyno reikalas turi būti išjungtas iš viršūnių konferencijos darbotvarkės.

SUKILIMAS NEPASISEKĖ

Venezuelos pietų ruoštas — San Cristobal provincijoje rytuostais sukilimas nepasisekė. Jį ruošė karininkai, bet vyriausybė ištikimi apginkluoti civiliai nuginklavo sukiliūsius.

Vadai pabėgo.

HAMMARSKJOELD Į P. AFRIKĄ

Jungt. Tautų generalinis sekretorius Hammarskjoeld pareiškė, kad Londone jis susitiks po Britų Karalijos ministerių pirmininkų konferencijos su P. Afrikos vyriausybės atstovais, o rudenį pats važiuos į Pietų Afriką tartis rasiųjų išskyrimų klausimais.

BRAZILIJOS SOSTINĖ

Naujai pastatytoji Brazilijos sostinė Brasília oficialiai atidaryta.

Tai labai modernus miestas.

VELYKINĖS NELAIMĖS EUROPOS KELIUOSE

Prancūzijos keliuose Velykų savaitgalio metu žuvo 93, sužeista 2471; Norvegijoje 1 žuvo; Vokietijoje žuvo 120 per 4 dienas (vidutiniškai žūsta po 38 kasdien).

KRUVINI SUSIDŪRIMAI

Pietų Korėjoje vyksta politinės riaušės, kuriose žuvo jau 140, sužeista 719.

Ypač stipriai saugoma prezidento būstinė, nes prezidentas yra atsakingas už riaušes: neleido išrinktajam viceprezidentui pradėti eiti pareigų, ir iš viso kelia nepasitenkinimo.

PASAULYJE

— Belgų Kongo kalnuose sudužo keleivinis lėktuvas, ir žuvo 35 žmonės.

— D. Britanijoje tarp kovo 14 d. ir balandžio 11 d. bedarbių skaičius sumažėjo 22.000.

— Viktorijos ir Tasmanijos srityse Australijoje po 3 dienų smarkaus lietaus iškilto potvynių pavojus.

— Johannesburgo kalėjime Pietų Afrikoje kaliniai paskelbė bado streiką, protestuodami dėl esamųjų sąlygų.

— Kopenhagos miesto savivaldybė varžytynių būdu išnuomos gegužės mėn. 2 die noms savo rūmų bokštų reklamai, o pinigai bus paskirti pabėgėlių metų fondui.

— Velykų atostogų metu D. Britanijoje per 5 dienas žuvo keliuose 87 žmonės.

— N. Zelandijos ministris pirmininkas Nash nuvažiavo į Maskvą kalbėtis nusiginklavimo klausimais.

Knygos kelias ir likimas Lietuvoje

KOMUNISTINIŲ TENDENCIJŲ LITERATŪRA SUTINKAMA TYLIU BOIKOTU

(E) Jau seniai yra žinoma, kad Lietuvoje skaitančioji visuomenė kratosi tokių kad ir dailiosios literatūros veikalų, kuriuose yra ryški komunistinė tendencija. Partietis, literatūros kritikas K. Korsakas rašytojų žurnale „Pergalėje“ (š.m. 3-je knygoje) atskleidė įdomų faktą, kad tokios tendencijos literatūros bodis, tiesiai ją boikotuoja net redaktoriai ir kritikai. Straipsnio antraštė: „Daugianacionalinė literatūros kritika“. Kaip tik to „daugianacionališkumo stoka“ Korsakas Lietuvos ir kitų kaimyninių respublikų kritikams kaip tik ir prikiša.

Korsakas duoda pavyzdžių. E. Mieželaite parašęs „Broliška poema“, kurioje atvaizduotas Lietuvos bodis ir Gudijos sienų susikryžiavime bendromis jėgomis pastatyta hidroelektrinė. Mieželaičio poema buvusi išversta į rusų ir gudų kalbas. Korsakas skundžiasi, kad Mieželaičio knyga nesulaukusi gudų spaudoje jokio platesnio įvertinimo. Kita vertus, gudų poetas J. Brouka ta pačia tema parašęs ištisą romaną, kuris buvęs išverstas ir į lietuvių kalbą, bet lietuvių spaudoje pasirodė apie jį vos tik keletas eilučių. Nieko išsamesnio apie tuos du kūrinius nepasakelbusi iki šiol ne latvių spaudoje, nors čia buvę atvaizduota visų trijų tautų socialistinė veikla (Marty, Mieželaičio ir Broukos buvo per tirstai panaudoti komunistinės tendencijos dažai).

Korsakas mini ir kitą pavyzdį. Maskvietis rašytojas L. Slavinas esąs lankešis Lietuvoje ir parašęs apie ją apysaką „Anapus kalvos“. Joje atvaizduojas Lietuvos pramonės darbininkų gyvenimą, jų „idėjinį brenimą“, vadavimąsi iš „religinių prietarų“ ir pan. Buvę galima laukti, kad toji apysaka Lietuvoje susilauks platesnio įvertinimo, bet Lietuvos spaudoje nebuvo atsiliepta apie ją nė eilute.

Apie sovietinės santvarkos įkūrimą Lietuvoje romaną parašęs ir žurnale „Družba narodov“ išspaudinęs žymus rusų rašytojas F. Knoras. Lietuvoje ir vėl nepasirodė apie tą kūrinių jokios platesnės informacijos.

Tylomis Lietuvoje praleista ir Gudijoje išėjęs rusų kalba M. Sadkovičiaus istorinis romanas apie Georgijų Skoriną, nors tame veikalė daug kalbama apie Vilnių. Tas pats atsitikę su M. Klimovičiaus trilogija ta pačia tema.

Daug veikalų esą išversta iš latvių literatūros į lietuvių kalbą (jų tarpe net visi „svarbesnieji“ V. Lacio veikalai), tačiau lietuvių kritika mažai tais veikalais teisiuosi, skundžiasi Korsakas.

Estas H. Sirge parašęs romaną apie sovietinės santvarkos įvedimą 1940-1 metais. Knyga buvusi išversta į rusų kalbą, bet Lietuvoje niekas ja nesidomėjęs — nei vertimo, nei recenzijos.

Prieš porą metų pasirodęs K. Zelinskio straipsnių rinkinys „TSRS tautų literatūra“. Čia aptariami ir lietuvių rašytojai. Bet Lietuvoje veikalas net nepaminėtas, o kritika neišstaisiusi tos knygos klaidų. Korsakas

sumini, kiek daug to Maskvos autoriaus ne tikslumų.

Latvio Upyčio „Socialistinio realizmo klausimai literatūroje“ (900 pusl. veikalas) visas esąs persunktas „marksistinio principingumo“, prieš „revizionizmą“, „buržuazinį nacionalizmą“ ir pan. Bet Korsakas apgailestauja, kad veikalas, išėmus pačią Latviją, nei Lietuvoje, nei kitur nesulaukęs jokio atgarsio.

Korsakas akivaizdoje tokių reiškinų pasigenda „daugianacionalinio“ susipratimo.

Vienas kritikas susikirtu su kitu kritiku

Lietuvos Valstybinė grožinės literatūros leidykla neseniai išleido J. Lankučio literatūrinės kritikos knygą „Socialistinis realizmas lietuvių literatūroje“. Vilniaus „Tiesos“ 79-me numeryje kitas sovietinis kritikas Br. Raguotis puola J. Lankučį, kad knyga parašyta be kovingumo akcentavimo. „Socialistinio realizmo metodu pergalė lietuvių literatūroje čia rodoma kiek atitrauktai ir uždarai nuo visuomeninių — politinių gyvenimo reiškinų, nuo vykusios ir dabar tebevykstančios aštrios ideologinės kovos gyvenime ir literatūroje, kovos prieš buržuazinę ideologiją ir buržuazinius nacionalistus“.

Kritiko Raguotio nuomone, kritikas Lankutis per švelniai žiūrįs į tą kovą, ją per mažai akcentuojas:

MAZOS TAUTOS GYVYBINIS GAJUMAS

(E) „Heimatstimme“ (Lietuvos kilmės vokiečių laikraštis) balandžio mėn. laidoje tokia antrašte išsidėjo gražų straipsnį apie Lietuvių Vasario 16 gimnaziją. Straipsnio autorius, Fr. Skerys, baigia savo rašinį: „Kiekvieną rytą, dar neprasisėjęs pamokoms, mokytojai ir mokiniai suima rankas ir meldžiasi Dievo, kad Jis jų malda išklau sūtų ir jiems gražintų tėviškę“.

Tame numeryje duodama ir šiaip informacijų apie Lietuvą, be to, duodamas sąrašas atvykusiųjų iš Lietuvos.

Stato ir senuosius Vaičiūno veikalus

(E) Tryškiuose neseniai buvo pastatytas Petro Vaičiūno veikalas - komedija „Patriotai“.

Speciali konferencija svarstė, kaip studentus padaryti ateistais

(E) Konferencija įvyko Kaune, dalyvaujant visų Lietuvos aukštųjų bei specialiųjų mokyklų vadovams, katedrų vedėjams, dėstytojams; be to, dalyvavo eilė gydytojų, visuomenininkų ir kt. Lkp ck sekretorius Niunka ir kiti pranešėjai dėstė, kaip studentams geriausia skiepyti ateizmą.

„Prisiminkime kad ir pastaruosius keletus metus, kai įvairios buržuazinės ideologijos liekanos — gal mažiau kūrybinėje rašytojų praktikoje, bet literatūros moksle ir kritikoje — aiškiai pasireiškė, tiesa, apsirėdžiusios kiek madingesniu drabužiu, o ir dabar dar kašioja galvas“.

Raguotis pakartotinai prikiša Lankučii, kad silpnai pabrėžias ideologinės kovos gyvenime ir literatūroje reiškinis. Raguotii atrodo, kad „kai kurie rašytojai, netgi ilgokai dirbę tarybinėje lietuvių literatūroje, taip ir nesugebėjo įvaldyti naujo kūrybinio metodo“.

Šiaip ar taip, Raguotis čia atskleidžia įdomų faktą. Eidamas taja „griežto principingumo“ linija, Raguotis, žinoma, turėjo užkliūti ir už Mykoloičio - Putino kūrybos vertinimo. Jis prikiša Lankučii, kad tasai būsiąs perversinės Putino „Sukilėlių“ svaražįtvirtinant socialistinį realizmą lietuvių literatūroje. Nesmagu „principingam“ partiečių Raguotii, kad veikalas sukurtas rašytojo, augusio ir brendusio nepriklausomos Lietuvos laikais.

Stebint šių laikų Lietuvos literatūros gyvenimą, atrodo, kad kritikai, partijos siundomai, vienas kitą seka ir kedena, kad tik būtų išlaikytas partinis „principingumas“. Tai, žinoma, literatūriškai nevaisinga kritika. Rašytojus kūrėjus tokie kritikos metodai ne skatina, o varžo. Netekęs kūrybos laisvės, rašytojas nebežino nei ką nei kaip rašyti.

(E) Suvaržys svetimšalių studentų priėmimą? Miuncheno ir kai kurių kitų Vokietijos universitetų vadovybės svarsto, kaip suvaržyti nepaprastai didelį studentų antplūdį. Universitetuose nėra tiek vietų, kiek kad yra kandidatų. Be kita ko, yra svarstoma nustatyti, koks svetimšalių nuo šimtis (nuo bendro studentų skaičiaus) galės patekti į universitetą.

Australijos pabaltiečių dailininkų paroda, pernai rudenį vykusį Royal galerijoje, balandžio 8 d. vėl atidaryta „Galeries Raymond Duncan“ — 31, rue de Seine. Paroda buvo iki balandžio 21 d.

Lietuvių autorių knygų rusiška

(E) Kaip rodo Rusijos knygų leidyklų katalogai, 1960 metais numatyta lietuvių autorių knygų rusiškuose vertimuose išleisti 2,5 ml. egz. tiražų. „Goslitizdat“ išleis Lazdynų Pelėdos apsakymų rinkinį 75.000 tiražų. Leidykla „Sovetskij pisatel“ numato išleisti K. Donelaičio rinkinius kūrinius („Metus“, pasakėčias) 25.000 tiražų. Mažesniais tiražais išleis šių dienų rašytojų kūrinius.

LIETUVOJE RUOSIAMAS 20-25 TOMŲ LIETUVOS BIBLIOGRAFIJOS LEIDINYS

(E) Knygų rūmai nuo pereinų metų pradėjo ruošti „lietuvių nacionalinę bibliografiją“. Knygų rūmų direktorius Teodoras Čižas balandžio 2 d. Vilniaus radijuje pareiškė, kad į ruošiamą bibliografiją turės įeiti „visa lietuviškoji spauda, nebojant kur ji išleista, visi leidiniai ir kitomis kalbomis, išėję Lietuvoje ir visa lituanistinė spauda arba leidiniai, kuriuose rašoma apie Lietuvą, taip pat nebojant, kur jie išleisti. Reikėsia suregistruoti 4 amžių leidinius. Apytikriais spėlojimais, per tą laikotarpį išleista daugiau kaip 40.000 knygų.“

Lietuvos nacionalinei bibliografijai ruošti Vilniuje sudaryta redakcinė kolegija, kuri pirmininkauja A. Venclova. Pirmiausia rengiama lietuvių kalba leidinių bibliografija. Šiuo metu rengiamas 1-sis tomas, kuriame bibliografiškai bus aprašyti visi lietuviški tekstai iki 18-jo amžiaus. Tasai tomas spaudai būsiąs paruoštas 1961 metais. Knygų lietuvių kalba bibliografijos būsią apie 6 tomai, periodinių leidinių bibliografijos 1 tomas, žurnalų ir laikraščių straipsnių bibliografijos 10 tomų, Lietuvoje išleisti knygų nelietuvių kalba bibliografijos 3 tomai, įvairios lituanistikos nemažiau 5 tomai. Visa Lietuvos nacionalinė bibliografija apimsianti 20-25 tomus.

PRIEŠKARINIŲ AUTORIŲ KNYGOS

(E) Kaip žinoma, Lietuvos skaitančioji visuomenė mieliau skaito prieškarinių lietuvių autorių kūrinius, negu „šių laikų“ (dažnai tendencingas) knygas. Skaitytojams reikalaujant, leidyklos priverstos leisti prieškarinių autorių leidinius palyginamai didesniais tiražais. Kaip iš rašytojų žurnalo „Pergalės“ (2 nr.) apžvalgos matyti, šiemet toliau bus tęsiamas Putino - Mykoloičio raštų leidimas. Išeis Zemaitės rinktinių kūrinių knyga su dail. V. Jurkūno medžio raizėmis. (Pažymėtina, kad Jurkūnas 1959 m. tarptautinėje knygų parodoje Leip cige už Donelaičio „Metų“ iliustracijas buvo apdovanotas sidabro medaliu).

Šiemet pirmą kartą išleis P. Povilo Višinskio „Raštus“. Tame tome bus grožiniai raštai, publicistika, literatūros kritika, susirašinėjimas su Šatrijos Ragana, Zemaitė ir kt. Išeis ir naujas J. Mačio-Kėkšto „Raštų“ leidimas.

Pasišovę po mirties pagerbti Vincą Krėvę - Mickevičių (kurį, jam gyvam esant, smerkė už jo antisovietinę laikyseną), leidyklų vadovai šiemet pradeda spausdinti jo „Raštus“, kurių dar šiais metais išleis 5 tomai.

Žinoma, nemažai bus išleista „šiuolaikinės“ literatūros.

Ilgas yra numatyty išleisti verstinių knygų sąrašas. Įdomu, kad pasirodys ir tokių Vakarų autorių knygų vertimai, kurių anksčiau, sakysim, prieš dešimtmetį ar net prieš penkmetį nė su žiburiu nebūtume aptikę sovietinių leidyklų kataloguose. Tai reiškia, kad skaitančioji masė, bodėdamasi tendencinga literatūra, reikalauja išreiklavo leisti ir grynai beletristinių pasiskaitymo knygų.

MOTINOS DIENA

Žmonių kalboje nėra jausmingesnio ir artimesnio žodžio kaip MOTINA — gyvybės davėja, maitintoja, auklėtoja, šeimos širdis. Ką sakau? Motina gyvena kūdikiui ir jam aukojasi, reikalauja esant net iki gyvybės netekimo! Vaikas visų pirma šeimoje gauna tai, kas jį padaro vertingą asmeni bendruomenėje. Motina supama motiniško orumo yra iš tikro dieviškos Kūrybos aidas. Tad neveltui, kad nors viena diena metuose skiriama ypatingos pagarbos pareiškimui Motinai, bei jos vargų ir rūpesčių supratimui, nors nuo tos pareigos ir suaugę vaikai niekada negali atitrūkti.

Amerikoje Motinos Diena pradėta švęsti 1913 m., kai JAV Senatas ir Atstovų Rūmai tuo reikalu išleido įstatymą kasmet minėti Motinos Dieną gegužės mėn. antrąjį sekmadienį. Anglijoje Motinos Diena siekia viduramžius, kada tarnai ir amatus besimoką paaugę vaikai gavėnios IV sekmadienį būdavo paleidžiami į namus, ir jie ta proga grįždami parnešdavo savo motinai dovanų. Dar ir dabar anglai tą gavėnios sekmadienį tebešvęčia Motinos Diena. Mūsų Tėvynėje Nepriklausomybės metais Motinos Diena būdavo švenčiama gegužės pirmąjį sekmadienį.

Kaip ir daugelis tautinių papročių, Motinos Diena kyla iš religijos. Viešpats Dievas nepasitenkino apsaugojęs savo kilnų asmenį trimis įsakymais, bet davė naują įsakymų grupę — kitus septynis, kurie daugiau negina jo teises, bet tvarko žmonių santykius ir nurodo vienių kitiems pareigas. Ir čia privalome įžiūrėti didelį žmogaus vertės pagerbimą. Yra nesugriauinama tiesa, kad Dievas ketvirtuoju įsakymu pirmoje eilėje apsaugojo gimdytojų vertę ir jų reikšmę: „Gerbk savo tėvą ir motiną!“ Pats Dievas, kuris šv. Rašte nori duoti mums suprasti kaip be galo jis mus myli, palygina savo meilę su motinos meile: „Ar gali moteriškė užmiršti savo kūdikį, kad nepasigailėtų savo iščių sūnaus? Bet jei ji užmirštų, aš tačiau neužmiršiu tavo“, sako Viešpats.

Yra šeimų, kuriose nėra kryžiaus. O kur jo nėra, ten sustingsta šis vargingas be turinio šeimos gyvenimas. Didžiausias motinos džiaugsmas jau čia žemėje yra jos vaikų laimė, bet tai bus didžiausia laimė ir jų amžiname gyvenime. Bus tikrai pilna motinos laimė, jei ji su vaikais atsistos prieš Dievo veidą, su tais vaikais, kurie po Dievo dėkos savo motinai, kad galėjo įeiti į amžinąjį gyvenimą. Kun. P.D.

Pamaldos

CORBY — šį sekmadienį, gegužės 1 d., 12 val., Our Lady's bažn., Occupation Road.

STOKE-on-TRENT — gegužės 8 d., 12 val., Sacred Heart bažn., Tunstall.

VIENAS IŠ DAUGELIO

Valanda laiko iki traukinio išėjimo. Vasariojančios šeimos tėvas, nešinas stikliniu rutulio pavidalo lempos gaubtu, dviratuku ir vaikišku grabeliu, įeina pas savo bičiulį ir, nusikamavęs iki paskutiniųjų, susmunka į sofą.

— Prieteliau tu mano, mielas tu mano... — murma jis, dusdamas ir be nuovokos vartydamas akis. Turiu į tave prašymą. Dėl Dievo Išganytojo maldauju... paskolink iki rytdienos revolverį. Būk draugas.

— Kam tau revolverio?

— Reikia... Oi, Dieve mano! Duok, žinai, vandens. Greičiau vandens! Reikia... Naktį turėsiu važiuoti per tamsų mišką, tai va, matai, aš... dėl viso ko... Paskolink, būk malonus!..

Draugas žiūri į šeimos tėvo išblyškusių, nusikamavusių veidą, į jo prakaituotą kaklą, bepročio akis ir patrauklo pečius.

— Oi, nemeluok, Ivanai Ivanyčiau! — sako jis. — Koks ten, vėlniū, tamsus miškas! Tur būt, būsi susimanęs ką nors! Iš veido matau, kad susimanei ką negera! Bet kas tau yra? Kurieš galams tau tasai grabas? Klausyk, tau bloga darosi!

— Vandens... Oi, Dieve mano... Palauk, duok atgauti kvapą... Nusikamavau šuniškai. Visame kūne ir makaulėj tokia savijauta, lyg kas būtų iš manęs visas gyslas ištraukęs ir ant iešmo iškepus... Nebe galiu ilgai kentėti... Būk draugas, nieko neklausinėk, nesileisk į smulkmenas... duok revolverį! Maldauju!

— Na jau, na! Ivanai Ivanyčiau, kas per silpnadvasiškas! Šeimos tėvas, valstybės tarėjas! Gėdą turėk!

— Tau begi... gėdyti kitus, kai gyvenai čia mieste ir tu prakeikti vasariojumi nepažįsti... Dar vandens duok... O kad pagyventum mano vietoj, tai ne taip užgiedo tau... Aš kankins! Aš nešulinis gyvulus, vergas, niekšas, kuris vis dar kažko tikisi ir nekrausto savęs į aną pasaulį! Aš skar-

malas, stuobrys, idiotas! Kam aš gyvenau? Kuriam galui?

Šeimos tėvas pašoka ir, padūkisiai pliauškindamas rankomis, ima žingsniuoti po kabinetą.

— Na, tu pasakyk man, kuriam galui aš gyvenau? — reikia jis, šokiodamas prie savo draugo ir stvarstydamas jam už sągos. — Kuriam galui toji nesibaigianti moralinių ir fizinių kančių eilė? Aš suprantu

A. ČECHOVAS

— būti idėjos kankiniu, taip! Bet būti kankiniu vėlniažini ko, moterų įsionų ir vaikų grabelių, ne — labai ačiū! Ne, ne, ne! Gana mano galvai! Gana!

— Tu nerėk, kaimynai girdi!

— Tegu ir kaimynai girdi, man vis tiek! Neduosi tu revolverio, tai duos kitas, bet gyvenimo man nebėr! Baigta!

— Pala, tu man sągą ištraukei... Kalbėk šaltakraujiškai. Aš vis dėlto nesuprantu, kuo gi blogas tavo gyvenimas?

— Kuo? Tu klausai, kuo? Prašau, apsakysiu tau! Prašau! Išsakysiu tau viską, ir gal man nebebus taip kaktu širdy! Sėdam... Kalbėsiu trumpai, todėl, kad reikia greitį stoti, o dar turėsiu užbėgti pas Tiu-triumovą, paimti dvi dėžutes kilkių ir svarą marmeladą Marjai Osipovnai, kad jai aname pasauli vėlniai liežuvi ištrauktų! Na, klausyk... Imkim, pavyzdžiui, kad ir šiandien dieną. Imkim. Kaip tu žinai, nuo dešimtos valandos ligi keturių reikia duotis įstaigoje. Karštybė, tvankybė, musės ir nesuderinamiausias, broliuk tu mano, chaosas. Sekretorius atostogų pasiėmė, Chrapovas į savo vestuves išvažiavo, įstaigos smulkmė pablūdusi vasariojimis, amūrais, mėgėjų spektakliais. Visi užsimiegoję, nusikamavę, išsekę, ir nors tu pasiusk juais, nieko negali padaryti nei įtikinėj-

mais, nei riksmu... Sekretoriaus pareigas eina subjektas, kurčias kaire ausimi ir įsi mlyjės, vos atskiriąs gaunamuosius raštus nuo sūnūčiamaus; nieko bestija nesusi-graibo, ir aš pats viską už jį dirbu. Be sekretoriaus ir Chrapovo nieks nežino, kur kas padėta, kur ką reikia pasiusti, o intere santai pakvaišę, visi kažkur skuba, neturi laiko, pyksta, grasina, — tokia sūirute su gamtos nelaimėmis, jog nors gvoltu rėk! Maišatis ir žemės drebėjimas... O darbas kaip koks prakeikimas: vienas ir tas pats, vienas ir tas pats — pažymėjimą duoti, raštą parašyti, pažymėjimą duoti, raštą parašyti — vienodybė, kaip marių paviršiaus rabiulivimas. Tiesiog, suprantai, akys iš kaktos laukan verčiasi, o čia dar bėda ma no galvai — vyresnybė su pačia skiriiasi ir išjiu serga; tai irzlumas, gaizumas, jog nė kur dėtis nė vienam. Nebegaliu tvirti!

Šeimos tėvas pašoka ir tuoj vėl atsėdėda. — Čia tai dar nekis, tu toliau paklausyk! — sako jis. — Išėini iš įstaigos nuste-kentas, į mazgotę pavirtęs; eitum tik pietų valgyti ir grūtiūm miegoti, bet kur tau, at mink, jog esi vasarotojas, t.y. vergas, šlamštas, skarmalas, ir teikis, kaip atsipra šant kieno vaikas, tuoj dumti per miestą ir vykdyti, kas tau pavesta. Mūsų vasarvietėje yra įsigyvenęs gražus paprotys: jei kuris vasarotojas važiuoja į miestą, tai, jau nekaltant apie jo pačią, kiekvienas kultas nevelėtas turi valdžią ir galią versti ant jo sprando stirtą pavidimų. Pati reikalauja užvažiuoti pas modistę ir ją ap rėkti, kam suknieos liemuo išėjo platus, o per pečius siaura; Sonekai reikia permai nyti kurlpaites, svainei tamsraudonio šilko už 20 kap. ir tris aršinas kaspinu... Bet pala, aš tau tuoj paskaitysiu.

Šeimos tėvas išsitraukia iš liemenės kišė nės suglamžytą popieruką ir su žvėrišku įniršimu skaito:

— Lempai gaubta rutulio formos, 1 svarą dešros kiauulinės, gvazdikėlių ir cinamo

no už 5 kap.; ricinos Mišai; 10 sv. smulkaus cukraus; paimt iš namų varinį dubenį ir grūstuvėlę cukrui; karbolio, persišku mil-telių už 20 kap.; 20 butelių alaus ir 1 bu-telį acto esencijos; gorsetą p-lei Šanso Nr. 82 pas Gvozdiovą ir namie paimt Mišos ru-deninį paltuką ir kaliošus!

Šičia pačios ir šeimos prisakymai. Dabar ką pavedė mieli pažįstami ir kaimynai, kad juos vėlniai kur suestu! Vlasinų Valodios rotų gimimo diena, jam reikia dvira-tuką parvežti; Kurkinų mažylis nukratė kojules, tai aš turiu grabelį nupirkti; Mar-jos Michailovnos verda uogienės, ir šitaja proga aš turiu ją kiekvieną mielą dieną vilkti po pusę pūdo cukraus; papulkinin-ko Vichrino boba įdomioje padėtyje; aš čia nekaltas nei darbu, nei žodžiu, nei ketinimu, bet kažkodėl turiu užvažiuoti pas akušerę ir pasakyti jai, kad atvažiutuotų tada ir tada... O jau apie tokius pavedimus, kaip laiška, dešra, telegramas, dantų mil-teliai, — nė kalbėti nebėr ko. Penki lapai prirašyti mano kišenėje! Atsisakyti nuo pavedimų negalima: nemandagu, nedrau-giškas būsi! Kad juos kur perkūnai! Už-versti žmogui pūdą cukraus ir akušerę tai mandagu, o atsisakyti — k e l o r e r, paskutinės mados nemandagumas! Pamė-ginčiau atsisakyti kokiems Kurkinams, tai mano bobė pirmoji piestu atsisotų: ką pašakys kunigaikštienė Marja Aleksejev-na?!.. Oi!.. Ai!.. Neturėsiu kur list nuo al-pėjimų, suk juos vėlniai! Tai šitai, ger-biamasis, nuo tarnybos iki traukinio duo-diesi po miestą kaip šuva, liežuvi iškišęs, duodiesi, duodiesi ir gyvenimą prakeikti-nai keiki. Iš krautuvės į vaistinę, iš vaisti-nės pas modistę, iš modistės į dešrinę, o paskui vėl į vaistinę. Čia sukulpai, ten pi-nigius pametėi, trečioj vietoj užmokėti pa-miršai, ir vejasi tave su skandalu, ketvir-toj vietoj damai ant padalų užsistojai... tftu! Nuo tokio pasivaikščiojimo taip įsūn-ti ir taip išsigirgždini visas, jog paskui vi-šą naktį kaulai traška ir pakinklius trau-kia. Na, pavidimai įvykdyti, viskas supirk-ta, tai dabar supakuok, kad gudrus, visą tą muziką! Kaip tu, pavyzdžiui, sudėsi vie-

nan daiktan sunkią varinę grūstuvę ir dar grūdekį su lempos gaubtu „arba kar-bolių su arbata? Va, ir suk galvą. Kaip tu sukombinuosi į vieną alaus butelius ir ši-tą dviratį. Tai, bra, Egipto kankynė, galvo sūkis, rebusai! Pakuok kaip nori, iraišok ir vagonė stovėsi, abi rankas atraišęs, išsižergęs, smakru prilaidydamas kokį nors ryšulį, visas pražuvęs tarp pakiuų, dėdučių ir kitokio šlamšto. O traukinys pajudės, publika ims blaškyti į visas puses tavo važnis: tu savo daiktais kito vietą užėmei. Reikia, šaukia konduktoriu, grasina išsodinti, o man ką daryti? Negi mesi daik-tus pro langą! Atiduokit į bagažą! Begiugu sakyti, bet juk reikia dėžės, reikia tinkamai sudėti grūstuvę su lempos gaubtu? Va, šitai visą kelią vagonė ir klausaisi kauks mo ir dantų griežimo, kol tik nuvažiuoji.

O dar palauk, ką man šiandien važiuoto-jos vagonė pasakys dėl to grabelio! Uf! Duok, brolaus, vandens. Dabar klausyk to-liau. Davinėti pavedimus malonus darbas, o duoti pinigų išlaidoms — še, išgraušk! Pinigų išleidau baisybė, o atsimsiu pusę. Tą grabelį Kurkinams nusiūsiu per kam-barinę, o jie dabar sielvarto prislėgti, va-dinasi, ne laikas apie pinigų galvoti. Taip ir negausiu. O priminti skola, ir dar da-moms, — negaliu, nors papiauk. Rublius dar šiaip taip, kad ir rangydami, bet ati-duoda, o kapeikas — tiek ir matysi. Na, parvažiuoju sau į vasarnamį. Tartum da-bar tai tik išgerti gerai, teisišioj darbus už baigus, paėsti, ir ant šono — ar ne taip? — bet kur tau. Mano bobė jau seniai ty-ko. Tik spėjai pasrėbti sriubos, o ji jau Dievo tarną už pakarpos „ir maloniai tei-kitės į kokį nors mėgėjų spektaklį arba į šokius. Protestuoti nemėgink. Tu esi vy-ras, o žodis „vyras“, išvertus į damų kal-bą, reiškia skarmalas, idiotas ir bežadis gyvulus, ant kurio galima raitai jodinėti ir pasikinkius vežioti krovinius, kiek tiktai patinka, nebijant gyvulių globos draugijos įsikisimo. Eini ir spoksai, išspriginės akis į „Skandalą kilmingoje šeimoje“ arba „Mo-ti“; ploji, kada žmona liepia, ir junti, kad tuoj, tuoj padėsi. O į šokius nuėjai — žiū

KUR VOKIEČIAI ATOSTOGAUJA

J. Medaitis

Kai vėjas ir lietus ima rudenį tvarkyti miesto gatves, malonu sėdėti vakarais jaukiai apšviestame kambario kampely ir draugų rately dalytis „šiltų, saulėtų dienų“ išpūdžiais, parsivežtais iš vasaros atostogų. „Aš buvau ten ir ten, mačiau tą ir tą“, pradeda pasakoti vienas, ir kaimyno akys greičiai užsidega nekantrumu, kad tik per ilgai nenusitęstų jo eilė pamėninti dar nepamintąsias vietas, kavines ir kuo ryškiau išsivysiom spalvom nupiešti savo pergyvenimus. Atostogos mūsų laikais nėra vien tik poilsio metas, kada ilgiau pamiegama ir ramiai tvarkomasi apie namus. Ne, atostogas šiandien supa kažkokia šventiška nuotaika. Galima būtų teigti, kad jos tapo gražia pasaka, kuriai tiki mūsų meto žmogus. Tos pasakos princas nepasiliko išpuoštoji pilys, bet grįžo namo ir štai šneka, pagurkšnodamas iš savo stiklo. Ir juo tolimesnės šalys, juo pikantiškesni valgiai, retesni gėrimai, juo labiau spindi gyvo „princų“ kārūna mūsų kasdienybės pilkumoje.

Igesnės kelionės, atostogos užsieny nebėra jokia didelė naujiena nei Europoje, nei Amerikoje. Pasikeitė laikai. Praturtėjo žmonės. Išplėsti kelių tinklai su pigiom, o vienok patogiom susisiekimo priemonėmis. Ir dabar neretai išgirsi tokioj Vak. Vokietijoj mūrinių pagelbininkų pasakojant apie jų matytąją Rivierą, lyg ji būtų visiškai čia pat, greta jo gyvenamojo miesto, kurio gatvės jis pažįsta, kaip savo švarko kišenę.

Kur keliauja vokiečiai atostogų? It šiltų kraštų paukščiai, traukia dabar ir vokiečiai į pietus. Trylikla milijonų vokiečių 1959 m. iš Vak. Vokietijos ir Vak. Berlyno buvo palikę trumpam savo namus ir ieškojo „pasakų karalystės“. Devyni milijonai ją surado savo krašte, ypač Bavarijoje, prie ežerų ir kalnų papėdėse; kitų ji akys sotinos pie tuose pasteliskų spalvų peizažais. Kaip anglai, taip ir vokiečiai atostogautojai labiausiai mėgsta Italiją, po to Austriją, Šveicariją, Prancūziją. Gal jau vien dėl to, kad vasaros sezonas Italijoj ilgiausias. Tom die, kada Vokietijoje be palto neišeisi laukan, tokioj Sicilijoj gali degintis saulėj. Žavi gamta, istorinės įžymybės, linksnių gyventojai ir ne per aukštos kainos — visa tai nusveria kelionės planą. Ji baigiasi dažniausiai prie Adrijos, Rivieros, Sicilijoj ir didmiesčiuose, kaip Roma. Florencija. Kiek Italijoj suplaukia svečių, pasako 400 milijardų lyrų suma, kurią per 1959 m. sezoną išleido vasarotojai vien maistui ir nakvynei.

Nereikia būti turtingam, kad šiandien galėtum praleisti atostogas prie Viduržemio jūros ar pietų Austrijoj. Kelionių biurai ar organizuoja bendras keliones į šimtus vietovių, ir tokios atostogos nėra per brangios nei sekretorei, nei statybininkui. Už tai vokiečiai ir nevengia „pamatyti pasaulį“. Tuoj po valiutos reformos 1948 m. ėmė srovės vasarotojų tekėti į pietus. Šis tekėjimas ir nūdien nenutrūko, bet, priešingai, kaskart stiprėja. Pradžioj visai troško pamatyti, kaip atrodo svetimi miestai ir kalnai,

kavinės pajūry ir gondolos Venecijoj. Dabar vasarotojai atsižiūrėjo ir ima ilgėtis ramybės ir poilsio. Tę pasėkoj ir mažiau žinomi miesteliai, kaip Jesolo, Gabcice, Grado ar kaip jie ten besivadintų, susilaukia vis daugiau svečių. O kelionių biurų agentai be atvangos zuja po Viduržemio jūros kraštus, ieškodami vis naujų tykių ir kartu patrauklių vietų, jų pretenzingiems klientams.

Ne vien vyresniojo amžiaus vasarotojai važiuoja į užsienį. Ir vokiečių jaunimas suka į pietus. 1959 m. vasarą per 100.000 jaunuolių buvo pasisklidę Austrijoj, Italijoj ir pietų Prancūzijoj. Dažniausiai jie keliauja grupėmis, traukiniais ir dviračiais. Kad tokios jaunimo kelionės naudingos jiems patiems ir Europos ateičiai, netenka įrodinėti. Pakanka pasiskaijyti jų nuostabas ir žavesio pilnų pasakojimų apie aplankytuosius kraštus ir žmones.

Jei tavo pažįstamas vokiečias, sugrįžęs iš Sicilijos, ims prie kavos puodelio pasakoti, ką jis kelionėj matęs ir girdėjęs, tai niekad neužmirš pastebėti, kad viskas būtų buvę žavū, tik viena bėda, kad ir Sicilijoj esą jau per daug jo tautiečių. Kur eisias, kur neisias, vis atsimušias į bavarą, hanoverietį, švabą. Bet ir šitoj „bėdoj“ ateina kelionių biurai į pagalbą. Jų naujieji atostogų prospektai siūlo „pailsėti“ nuo miesto triukšmo ant garlaivio denio Viduržemio jūroj, Atlante (kainos svyruoja tarp 400 ir 4000 DM), arba kurioje nors Afrikos oazėje. O kam dar ir tai per arti, tas gali nusipirkti bilietą į Tokio.

Tik į šiaurę, į Skandinaviją, retai kas iš Vokietijos nukeliauja. Bet ir švedai ir norvegai, jei jau kartą išsirengia ilgesnėn kelionėn, Vokietijos gamtovaizdį tepamato per automobilio langus: ir juos labiau vilioja pietų kraštų saulė.

Pati Vokietija turistų stoka negalėtų nusiskusti. 1958 m. joje pernakvojo 9.7 milijonai svetimsalių, pirmoj vietoj amerikiečiai, toliau olandai, anglai, šveicarai. Vieni lanko gimines, kiti ieško sveikatos žinomose kurortuose, tretii pasitenkina Vokietijos krašto grožybėmis ir viešbučių paslaugom.

Be to vien pinigais atidaro duris į saulėtą atostogą. Joms reikia ir laiko. O jo taip pat nevisi vienodai turi. Mokslo įstaiigas lankančiųjų atostogos pačios ilgiausias. Studentai atostogauja ištisus 5 mėnesius: kovo - balandžio ir rugpiūčio - spalio mėnesiais. Tarnautojams skiriamos 2-4 savaitės apmokamų atostogų. Kiek blogesnė padėtis darbininkai. Statistika skelbia, kad 94 proc. darbininkų mažiausiai 12 dienų metuose atostogauja darbdavio sąskaiton. Vokiečių socialdemokratai pateikė rudenį bendrąjį įstatymo projektą, pagal kurį trumpiausios atostogos turėtų būti išplėtos iki 18 dienų. Federalinė Darbo Ministrų komisija dėl to projekto palankiai nusiteikusi, ir, atrodo, kad netrukus kiekvienas Vak. Vokietijos pilietis turės teisę į 18 dienų apmokamų atostogų.

(E) Anglija sutiko neaprežtą skalčių pabėgėlių invalidų išleisti, jei už juos kas nors Anglijoje garantuoja (atskiri asmenys ar organizacijos). Tai patvarkyta ryšium su Pasaulio pabėgėlių metais. Pirmoje eilėje pradėta tokius pabėgėlius registruoti Italijos stovyklose.

Sustabdė prekių priėmimą iš fabriko — dėl blogos kokybės

(E) Prekių kokybės kontrolės inspekcijos atstovai per Vilniaus radiją balandžio 8 d. aštriai barė fabrikus, kurie išleidžia blogos kokybės gaminius. Nekartą buvęs sustabdytas prekių priėmimas (dėl blogos kokybės), iš Jonavos baldų fabriko, „Rožės“ siuivykos, Kauno „Priekalo“ gamyklos, Paņevėžio „Nevežio“, Vilniaus „Lelijos“ fabriko. Pareigūnas išvardijo dar daug vietovių ir imonių, kurios mėginusios vartotojams įbrukti blogos kokybės gaminius. Palta ir lietpalčiai buvę masiškai gražinami fabricams kaip brokas. Daugybė defektų turį ir kostiumai. Vartotojai nenori pirkti avalynės, kuri yra pagaminta Kauno „Inkaro“, Šiaulių „Eidukevičiaus“ ir kitų dirbtuvių. Avalynė masiškai gražinama fabricams. Pareigūnas tik užmiršo pridurti, kad visa tai — sovietinio ūkio, sovietinės netvarkos padariniai.

Lietuvos žuvies pramonės gaminiai vežami į satelitinius kraštus

(E) Siltės iš Klaipėdos eksportuojamos dideliais kiekiais į Vokietijos sovietinę zoną, Lenkiją, Čekoslovakiją, Rumuniją. Už gaminius atsiskaitoma, žinoma, per Maskvą.

Išpildyta tik pusė numatyto plano

(E) Vilniaus radijas pripažino, kad mėsos gamyboje kolchozai ir sovchozai šiemet gerokai atsilikę. Jie išpildė tik pusę to plano, kuris buvo numatytas siekiant padidinti gamybą. Vėl pasirodė, kad duoti „socialistinius išpareigojimus“ yra lengviau negu juos išpildyti.

Kai kurių produktų eksportas

(E) Kaip pareiškė Lietkopsąjungos tarpsvalybinės užsienio prekybos kontoros valdytojas Algirdas Kalužonis, kasmet vis daugiau eksportuojama gyvų vėžių į Švediją, spanguolių ir mėlynių uogienės į Belgiją, bekonos, sviesto, taukų į Čekoslovakiją ir kitas šalis. 1959 metais pirmą kartą po karu buvęs eksportuojamas sviestas į Prancūziją, įvairi uogienė; JAV, šaldyta žuvis į Vokietijos sovietinę zoną, šviežios spanguolės ir unguriai į Švediją. Žinoma, atsiskaitoma per Maskvą.

Ten, kur Nemunas banguoja

Tarybinės spaudos ištraukos, kurios aiškios ir be aiškinimų.

Oi nelaimė, ką aš matau — širdį ver kaip yla: Numylėtojo mano vietoj Gyvena barzdyla.
A. Vienažindys

NAMELIS IS SVIESTO

Ar jums nieko neteko girdėti apie Rokiškio miesto vykdomojo komiteto pirmininką Vytautą Navicką? Aukso žmogus. Pasiklausykite...

Gyveno sau dejuodamas ir vargelius skalčiudama Sodų gatvės Nr. 26 Severija Aleksiejienė. Sunkiai vertėsi šita moterėlė. Parbėgęs namo iš Rokiškio sviesto gamybos įmonės, kur ji dirba, ir prasideda jos vargai vargeliai. Dar iš ryto specialus vežimas atveža ir palieka prie namų 2-3 bidonus „dugriebto“ pieno, kuriame grietinės trijų-dviejų spindžių storumo sluoksnis plaukioja. Atveža ir palieka. O vargšė moterėlė turi stumptyti bidonus į kambarį, nugriebti grietinę nuo „lieso“ pieno, išvejoti iš bidono galvos dydžio sviesto gabalus. Ir tuo dar jos vargai nesibaigia. Pieną reikia kiaušėms nunešti, o jos, begėdės, tiek išpuiko, kad tik sviesto gumulikus gauda... Ir tik viena paguoda, kad greit auga bekonukai. Per 4 mėnesius iki 100 kg išsitempia. O per metus Aleksiejienė po penketą tokių rubilių nupeni. Tuo ir džiaugiasi, tuo ir puošia savo vargingą vienetą. Tiesa, pastaruoju trejus metus pristatė Aleksiejienė prie bekonų savo kaimynę V. Mainelienę. Senu tė šerė bekonus ir stebėjosi, iš kur tame „liesame“ piene, kurį sviesto gamybos įmonės vadovai savo darbuotojams atleidžia, tiek daug grietinės ir sviesto gabalų. „Matyt, — nusprendė, separatoriai netikę...“ Senutė Mainelienė per trejus metus uždirbo, šerdama Aleksiejienės bekonus net... 10 rublių ir, be to, dar sveikatą palydėjo. O Aleksiejienės bekonus peni kita senutė, Bitinienė...

Taip, vargdama ir savo bėdomis skųsdamasi, sulipdė Aleksiejienė 30 tūkstančių rublių, už kuriuos ir nusipirko pasakos namelį: sviesto pamatais, varškės sienomis ir grietinės stogu. Tik tas namas ne pasakoje, o Respublikos gatvėje, Nr. 74 yra.

Ot, dabar tai ir parodė savo aukso širdį miesto galva Vytautas Navickas. Vos tik

MOTERŲ

kampelis

Veda V. Grinkevičiūtė - Funkienė

SIENA

Net ir paprasta siena gali turėti žmogaus gyvenime nemažą reikšmę. Yra matomų ir nematomų sienų. Kas turi butą ar kambarį, tai turi ir sienų. Jos daug ką gali pasakyti apie žmogų. Tuščia niūri siena rodo, kad jos savininkas turi mažą fantazijos ir rūpinasi tik materialiais reikalais. Jam nėra laiko ar neįdomu susidaryti jaukesnę atmosferą: pakabinti paveikslą ar gėlių sau ir kitiems pradžiuginti.

Be to maža pakabinti kokį nors paveikslą ir gal net būtina ties sofa, nes taip „primintina“ ir visur „daroma“. Prieš kabindami paveikslus, rankdarbius ir kt., pirma gerai pagalvokite ir paieškokite tiems dalykams tinkamos vietos: kad ir šviesa būtų palanki ir su kambario baldais derintusi. Niekuomet nereikia kabinti paveikslų per aukštai: kabintina taip, kad stovėdami galėtume žiūrėti į juos, nepakeldami aukštyn galvos.

Visokiais būdais galima gražinti sienas savo kambaryje, vartojant įvairių apmušalų, dekoracijų, paveikslų, gėlių ir t.t.

Be „nematomąją sieną“ jau sunku pagražinti ir padaryti malonia. Jau tas faktas, kad yra tokia siena tarp jūsų ir kitų — yra nemalonus faktas. Kaip smagu ir jauku gyventi už medžio ar akmenų sienos, kuri apsaugoja jus nuo šalčio ir vėjo. Bet visai nesmagu gyventi už „nematomosios sienos“. Iškart gal jūs ir nepajusite, kad yra siena tarp jūsų ir pasaulio, bet ilgai nepradėsite klausyti save, kas čia yra, kad vis rečiau ir rečiau užsena pas jus pažįstami ir draugai? Ir ar apskritai turite dar tikrų draugų? Jūs einat tada aplankyti savo pažįstamą. Tiesa, jie jus sutiko mandagiai ir vaišingai, bet jūs jaučiate, kad nėra tikro širdingumo, nėra kontakto. Atrodo, yra kažkas, kas stovi tarp jūsų ir jų. Tas „kažkas“ ir yra ta nematomoji siena. Iš kur ji atsirado? O gal ji ir visuomet ten buvo?

Jeigu jūs pajutote sieną ir ji jums nepatinka — tai pradėkite pamažu griauti ją. Kartais galima iš karto pramušti ją, bet tai pavys su gerais draugais arba su tikrai protingais žmonėmis. Jų, deja, nedaug yra, net labai maža. O kas galvoja, kad ji ar jis tokie yra, tai kaip tik labai apsirinka, nes tikrai protingi žmonės nie-

kuomet neieisi apie save taip galvoti. Tad jau vėčiau griauti tą sieną pamažu: akmenį po akmenų nustumti į šalį.

Nekaltinkite savo partnerių ir kitų, kad atsirado ta siena, bet pradėkit ieškoti „kaltes“ savyje. Gal jūs tik apie save visuomet galvojate, tik savo interesus žiūrite ir savo vargus kitiems užversturi norite? Bet ir kiti žmonės nori ir laukia, kad jūs jais domėtumėtės. Reikia visomet stengtis ne tik „imti“, bet ir „duoti“, palaikant gyvą ryšį su kitais. Stenkitis būti maloniu, natūraliu, su tikru dėmesiu išklausti kitų žmonių vargų ir rūpesčių. Kai reikia pasitenkite padėti jiems, taip pat kartu su jais pasilinksminči, pasijuokti, vaišingai priimti. Stenkitės galvoti ir rūpintis kitais daugiau negu savimi, ir vargu išsaugota ta „nematomoji siena“ — ta nemalonoji, kuri ne saugo, o skiria. V.F.

STATINĖLĖ ROMO KAINAVO 29.000 DM.

Kanadiečiui Tiny Seymour statinėlė romo kainavo 29.000 markių. Jis tos statinėlės nėra pirkęs. Ji jam priklausė jau 44 metai. Tas romas turi savo istoriją.

Pirmojo pasaulinio karo metu Seymour tarnavo su savo pulku Prancūzijoje. Ten jis tą romą pigiai išsigijo. 1916 metais, prieš pat mūšį prie Ypern, Seymour paslėpė statinėlę kapinių kampe. Vėliau jis neturėjo progos savo turtui išsikasti ir pasiimti.

Praejus 44 m., jis išsinuomavo silems vežioti garlaivį ir iš Kanados nuplaukė Prancūzijos tos statinėlės pasiimti. Ta kelionė Seymourui kainavo 7000 dolerių. Be to, jis dar turi mokėti 12 dolerių muitinei, kitus 12 dolerių mokesčių Kanados alkoholio kontrolės valdybai ir 1.14 dolerio apyvartos mokesčių. Taigi viskas jam kai navo DM29505. Tačiau jis galvoja, kad tas gėrimas vertas didelių pinigų. V.F.

VIENUOLIKOS METŲ ITALĖ PAGIMDĖ KŪDIKĮ

Vienuolikos metų mergaitė Giuliana Ottaviani Perugijoje pagimdė kūdikį. Motina ir kūdikis sveiki. Kūdikio tėvas yra 20 metų italas — kareivis. Jis nori tuojau susituokti su Giuliana, kai tik atliks karų tarnybos prievolę. V.F.

AKMENYS SKERSAI KELIO

(E) „Stuttgarter Zeitung“ pirmame puslapyje išdėjo karikatūrą, kurioje atvaizduotas Chruščiovas, važiuojąs dviračiu. Bet prieš jį skersai kelio matosi akmenų krūvos. Atskiri akmenys pavadinti: Sovietų - nacių 1939 paktas — Pabaltijys, Lenkija, Suomija, Praga, Korėja.

Jūreivius ir jų šeimas varys į sekmadienes „talkas“

(E) Silkių žvejybos bazės partinis komitetas Klaipėdoje nutarė — tai praneša Vilniaus radijas — nuo sekmadienio balandžio 17 d. pradėdant, jūreivius ir jų šeimas sutelkti į sekmadienes „talkas“ žvejų miestelio priterštoms gatvėms ir aikštėms išvalyti.

Dirbtinės odos gamykla

(E) Šiaulių rytiniame pakraštyje pradėta statyti dirbtinės odos fabrikas, kuris bus pirmas toks visoje Sovietų Sąjungoje. Dirbtinę odą gamins iš visokių atliekų. Pirmieji odos pakaitalo gaminiai iš fabriko išeis kitų metų pabaigoje.

Jau ilgas laikas, kaip mes patarnaujame jums.

Ar jūs patenkinti mūsų patarnavimu? Mes manome, kad taip. Antrap jūs nesistumėte mums savo užsakymų. Tai šia proga norim tik priminti jums, kad įvairias vaistų rūšis jūs galite užsisakyti tiesiog iš vaistinės, o taip pat ir daugelį kitų eksportinės kokybės dalykų ir žemomis kainomis per-

Acton Pharmacy

(EXPORT) LTD.
24. CHURCH ROAD, LONDON, W.3.
Tel. ACOrn 0712

Prašom parašyti ir prašyti kainoraščių

Informacija ir patarimai lietuvių kalba teikiama nemokamai.

rėk į šokančius ir ieškok žmonai šokėjų, o jeigu stinga kavalierių, tai ir pats malonėk šokti kadriji. Šoki su kokia nors krivule Ivanovna, šypsais kvailio šypsena, o sau galvoji: „Ligi kol, o Viešpatie!“ Parieini pusianaktį iš teatro ar baliaus, bet jau tu nebe žmogus, o dvėselėna, nors laukan mesk. Bet štai tu galų gale pasieki tikslą: dedi į šalį rūbą savo ir guli į palatą. Užmerk akis ir mik... Puiku... Viskas taip gera: ir šilta, ir vaikai už sienos nespėgia, ir žmonos nėra šalmiais, ir sąžinė rami — geriau ne neberekia. Užmingi tu, ir staiga... ir staiga girdi: dzzz... Uo dai! Uodai, tebūnie jie trigubai prakeikti, šėtonai uodai!

Šeimos tėvas pašoka ir purto kumščius. — Uodai, tai Egipto rykštė, inkvizicija! Dzz... Zyzia taip galingai, liūdnai, tartum atleidimo prašo, bet taip tau įkąs, padūkėlis, jog paskui visą valandą kasyšies. Tu ir rūkai, ir muši juos, ir užsikioji su visa galva — nieko nepadedai! Galų gale nusisipiauni ir atiduodi save sūstei: rykit, šėtonai! Nespėjai dar apsiprasti su uodais, jau svetainėje žmona pradeda su savo tenorais repetuoti romansus. Dieną vis miega, o naktį mėgėjų koncertams rengiasi, O, Dieve mano! Tenorai — tai tokia kankynė, jog nė kokie uodai nesulygins.

Šeimos tėvas nutaiso verkšmingą miną ir dainuoja:

— „Vai nesakyk, kad jaunos dienos din go... Aš vėl žaviuos ir stoviu prieš tavę...“ U-u-uch, pasiutėliai! Visą mane jie ištasė! Kad nors kiek juos užtrenkčiau, aš griebiuos tokio fokuso: kalu sau krumplių ir smilkinį palei ausį. Taip kalu ligi kokios ketvirtos valandos, kol jie išsiskirsto. O ligi tik jie išsiskirsto, jau nauja rykštė: teikiatsi ateiti dora žmona ir pareiškia į mano asmenį savo teises, įstatymo numatytas. Ji ten įkaista su mėnesienomis ir savo tais tenorais, o man — laikykis. Ar patikėsi, esu tiek įbaugintas, jog kai ji įeina pas mane naktį, tai man ir karšta, ir šalta darosi; ir nebeįmanau nė kur dėtis. Och, duokš, brolau, dar vandens... Na, šitai, nepamišiojęs, atsikeli šešiomis ir marš į

stotį, į traukinį. Lek, bijai pavėluoti, o čia kelias šlapias rūkas, šalta, brrr! Nuvažiavai į miestą — suk šarmankę iš naujo. Tai mat, brolau... Gyvenimas, sakau tau, prakeikimas grynas, ne priešui tokio gyveno nimo nelinkėčiau! Zinotum, susirgau! Dusuly, rėmuo čia, amžinai kažko bijau, skrandis nevirškina... vienu žodžiu, ne gyvenimas, o nuliūdimas vienas! Ir niekas negali, neužjaučia, o tartum taip ir reikia. Dargi juokiasi. Vasarojančios vyras, vasarojančios šeimos tėvas, na, tai, vadinasi, taip jam ir reikia, tegu džiaugiasi. Bet tik suprask, aš esu gyvulus, gyventi noriu! Čia ne vodevilis, o tragedija! Klausyk, jeigu neduodi revolverio, tai bent užjauk!

— Aš užjaučiu.

— Matau, kaip jūs užjaučiate... Lik sveikas... Važiujau kiliški į jį stotį.

— O kurioj tu vasarvietėj gyveni?

— Prie Smirdėlės upelės...

— Taip, aš žinau tą vietą... Klausyk, gal tu kartais pažįsti vasarotoją Olgą Pavlovną Finberg?

— Pažįstu... Dar ir pažįstamas esu...

— Ką tu sakai! — nustemba draugas, ir jau iš jo veido matyti, kad tai jam maloni staigmena. — O aš ir nežinojau! Jeigu taip, tai... prieteliuk, drauguži mielas, ar tu neįspildytumei vieno maža prašymėlio? Būk draugas, mielasis Ivana! Įvanyčiau! Na, duok garbės žodį, kad išpildysi!

— Ką taip?

— Ne šiaip dėl ko, bet dėl to, kad esi geras draugas. Aš maldauju, prieteliuk. Visu pirmą, perduok Olga Pavlovnai labas die nas, o antra, nuveik jai vieną daikčiuką. Ji man pavedė nupirkti rankinę siuvamąją mašiną, o kas jai nugabentų, nėra. Nuveik, mielasis!

Vasarojančios šeimos tėvas kokią minutę žiūri į draugą apdujusiu žvilgsniu, lyg nieko nesuprasdamas, paskui paraudonija ir ima rėkti, trypdamas kojomis:

— Še, va, suėskit žmogų! Pribaiokit! Draskykite jį kėsnelius! Duokit mašiną! Užsisėskit ir patys! Vandens! Duokit vandens! Kam aš gyvenu? Kuriam galui?

Išvertė D. Urbas (iš „Pergalės“)

Europos Lietuvių Kronika

KALENDORIAUS RĖMEJAI

Už 1960 m. Nidos išleistąjį sieninį kalėdinių nuplėšiamąjį kalendorių su pasiskaitymais 10 šil. atsuntė K. Andriuskevičius. Už „Eur. Lietuvį“ prenumeratą siūdomas 10 šil. priedo „už pavėlavimą“ pridėjo Z. Simonaitis.

DAINAVIEČIŲ SUSIRINKIMAS

Londono Lietuvių Moterų „Dainavos“ Valdyba praneša, kad gegužės mėn. 7 d., šeštadienį, 5 val. p.p., Lietuvių Namuose, 1, Ladbroke Gardens, įvyks narių susirinkimas.

Dalyvavimas būtinas.

„Dainavos“ Valdyba

LONDONAS

DBLS CENTRO ŽINIOS

Balandžio 21 d. Lietuvių Namuose lankė si V. Šlaitas, DBLS išleistojo poezijos rinkinio „Ant Saulėgraužos Vamzdžio“ autorius. Kaip jau spaudoje buvo minėta, šis poezijos rinkinys laimėjo Lietuvių Rašytojų Draugijos premiją.

Balandžio 30 d. šaukiamas Liet. Namų Bendrovės ir DBLS Valdybų posėdis, į kurį pakviestas ir DBLS Tarybos Pirmininkas.

Kaip jau esame anksčiau minėję, DBLS pasiuntė Lietuvių Vasario 16 Gimnazijai 90 sv. 1 šil. ir 6 penus — šių skyrių aukas: Wolverhampton 30 sv., Birmingham 26 sv. 7 šil., Nottingham 15 sv. 5 penus, Preston 10 sv. 4 šil., Flackwell Heath 5 sv., Buckminster 3 sv. ir p. Mataičio 10 šil. Šiomis dienomis gautas iš Vasario 16 gimnazijos pakvitavimas minėtajai sumai, ir gimnazijos vadovybė prašo jos vardu pareikšti nuosirdžią padėką minėtiems skyriams ir aukotojams. Gimnazijos vadovybė rašo: „Didžiosios Britanijos lietuvių aukos yra ypač brangios ir vertingos, nes sudedamos ne turtas pertekusių tautiečių. Jos liudija ne tik gerą jų širdį bei dosnias rankas, bet ir patriotišką nusistatymą ir ryžtą padėti mums išlaikyti Europoje tą beveik vienintelį mokslo židinį“.

Balandžio 27 d. šaukiamas Baltų Komiteto susirinkimas. Susirinkime dalyvaus vienas DBLS Valdybos narių. Numatyta gan plati susirinkimo dienotvarkė.

VELYKŲ SVENTĖS

Kristaus Priskėlimo šventė yra didžioji krikščionybės šventė. Kristus klupo, silpo po kryžiumi ir mirė, nes buvo žmogus. Jis prisikėlė, nes buvo Dievas. Dievybė žmogui yra nemarumo, amžinojo gyvenimo pradai. Visos parapijos stengiasi juo tinkamiau pasirošti Priskėlimo šventei, juo iškilmingiau ją švęsti. Londone prieš Velykas Lietuvių bažnyčioje rekolekcijas vedė svečias iš Romos kun. Dr. S. Matulis. Didž. savaitės pamaldos Lietuvių bažnyčioje buvo gausiai lankomos, einama prie šv. Komunijos. Velykų pamaldose buvo pilnutėlė bažnyčia su Lietuvos Ministeriu p. B.K. Balučiu priekyje.

Did. Šeštadienį Leytono kapinėse buvo palaidotas Vincentas Martynas Černis, 3 mėn. amžiaus. Laidojimo apeigas atliko Lietuvių bažn. klebonas.

Wolverhamptone Did. Šeštadienį vyko trumpos rekolekcijos, kur taip pat dalyvaavo visa kolonija. Velykų I d. per pamaldas giedant retai sutinkamu darnumu, prie Pirmosios šv. Komunijos artinosis Veronika Kasnickaitė, Viktoras Sviderskis ir dar viena anglė mergaitė.

Ketteringo kolonijoje lietuviškos pamaldos vyko Velykų II d., taip pat palydint gražiomis lietuviškomis velykinėmis giesmėmis. Po pamaldų parapijos mokyklos salėje buvo sušauktas DBLS sk. susirinkimas. Čia pradžioje Liudas Nemeika patepo nu perdavė ilgo grojimo plokštėle „Dainas iš Lietuvos“. DBLS suvažiavimo atstovas J. Kirkelionis padarė platų pranešimą. Ta proga Lietuvių Gimnazijai Torine (jai vadovauja Tėv. Saleziečiai) paaukojo: Krikščinai — 1 sv., Šėma — 5 sv., o Kukanaus kas — 28 sv.; viso 34 sv. J. Šėma susimokėjo „Europos Lietuvių“ prenumeratą už pereinčius ir šiuos metus po 2 sv. ir dar 1 sv. paaukojo „Europos Lietuviai“. Buvo renkamos aukos ir tremtiniam.

ROCHDALE

SUSIRINKIMAS

Balandžio mėn. 30 d., 5.30 min., Ukrainiečių Soc. Klube, Molesworth St., įvyks DBLS Rochdale skyriaus narių susirinkimas. Prašome narius ir prijauniančius gausiai dalyvauti.

Skyriaus Valdyba

KETTERINGAS

MIRĖ VINCAS KAUPYS

Balandžio 12 d. jau kurį laiką sirgęs mirė agronomas Vincas Kaupys 62 metų amžiaus. Palaidotas balandžio 16 d. Ketteringo miesto kapinėse.

Velionis buvo aktyvus ir susipratęs DBLS Ketteringo Skyriaus narys. Paliko seserį Anglijoje ir brolių Amerikoje.

VOKIETIJA

VASARIO 16 GIMNAZIJA

BRANDOS EGZAMINŲ REZULTATAI

Jau buvo rašyta, kad Vasario 16 gimnazijos abiturientai egzaminus rašė laike kovo 7-11 d. ir kad šitie egzaminai buvo sunkesni negu buvusiais metais. Jie buvo sunkesni todėl, kad Baden-Wuertembergo Švietimo Ministerija eina prie įvedimo vienu reikalavimų visoms, privatinėms mokykloms, ruošiančioms abiturientus. Todėl kai kurių dalykų temos bei uždaviniai egzaminams Nord-Badeno Vyr. Švietimo įstaigos buvo duoti Vasario 16 gimnazijos mokiniams tokie arba panašūs, kaip vokiečių mokyklų mokiniams. To pasėkoje Vasario 16 gimnazijos abiturientų kandidatų dalį egzaminų atliko silpnai. Prie šito prisidėjo ir nebuvimas kurį laiką lotynų bei anglų kalbų pamokų (negaudamas joms mokytoju, direktorius 1959 m. net buvo padavęs atsistatydinimą). Todėl ir laikyti brandos egzaminus žodžiu prie vokiečių švietimo įstaigų dviejų komisarių kovo 29-30 buvo sunkiau, ir iš laikusių šėių kandidatų brandos egzaminus tešlaikė du (Gražina Girdvalnytė ir Juozas Naujokas). Šie nelinksmi rezultatai vis dėl to geresni negu netolimoji Schriesheimo vokiečių privatinėje gimnazijoje, kurios 13 mokinių brandos egzaminų neišlaikė nė vienas.

Vasario 16 gimnazijai skaudu, kad neišlaikusiųjų tarpe atsidūrė Rūta Kiulkaitytė, kuri buvo geriausia tos klasės lituanistė, parašiusi iš lietuvių literatūros geriausią egzaminų darbą, lyginant jį net su geriausiais pernykčių abiturientų raštais. Ji ir vokiškai kalba ir rašo gerai. Ir visuomeninių pareigų atžvilgiu ji buvo gera — per trejetą metų vadovavo tautinių šokių būreliui.

Šių metų abiturientų klasėj buvo 4 mergaitės ir 2 berniukai. Ateinančių metų laidoj, kurioj turėtų būti apie 10 abiturientų, berniukų bus nemažiau pusės. (Inf.)

REIKALINGA LIETUVOS ISTORIJA

Vasario 16 gimnazijos vyresniosioms klaseis reikalinga Dr. A. Šapokos redaguota „Lietuvos istorija“. Tautiečiai, kurie turi šios knygos atliekamų egzempliorių, arba kurie sutiktų savo egzempliorių perleisti, maloniai prašomi apie tai pranešti gimnazijos vadovybei.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

Vokiečių socialinis draudimas

Istatymas apie naują sutvarkymą teisių ir rentų, igytų svetur ir užsienyje (Fremderrenten und Auslandsrenten Neuregelungsgesetz, sutrumpintai FANG) Federalinėje Vakarų Vokietijoje, kurios socialinė įstatymdavystė prilygsta pažangiausiems šioje srityje Europos kraštams, jau nuo seniai veikia privalomas, visuotinis ligos, nedarbo ir senatvės draudimas.

Socialinio draudimo srityje ir mes, benamiai svetimšaliai, naudojames lygiomis su vokiečiais teisėmis. Tai reiškia, kad benamiai svetimšaliai, gyvendami Vokietijoje, įmokėjęs socialinio draudimo įnašus mažiausia už 60 mėnesių, turi teisę į invalidumo atvejų gauti senatvės rentą. O normaliai teisę į senatvės rentą įgyja tas, kas mokėjo socialinio draudimo įnašus 180 mėnesių.

Bet reikėjo spręsti rentų klausimą tu, ypač senesnio amžiaus asmenų, kurie Vokietijoje socialinių įnašų aplamai nemokėjo, arba, atvykę iš svetur, dirbo ir mokėjo trumpesnį laiką, negu aukščiau nurodyta.

Vakarų Vokietijoje, kaip žinome, dabar gyvena per 12 milijonų pabėgėlių vokiečių iš Rytų Vokietijos ir visų Europos ir užjūrio kraštų; dalis jų čia nedirbo ir socialinių įnašų nemokėjo.

Benamių svetimšalių pagal oficialią statistiką yra 16.000, aplamai svetimšalių Vokietijoje priskaitoma 220-240 tūkstančių.

Išvietintųjų vokiečių būklė vertė Fed. Vokietijos vyriausybės sutvarkyti jų svetur įsigytasias rentas, ir todėl jau 1953 metais buvo išleistas tam reikalui specialus įstatymas, kuris, nepaisant jo pa-

(E) Konvencijoje nustatyta, kad nereikia vizų, o praktikoje teberekia. Jau perėtais metais Europos valstybės buvo sudariusios tarptautinę konvenciją, kuri nustatė, kad tarpvalstybiniame susisiekime Europoje vizos nebereikalingos tiems svetimšaliams, kurie turi vadinamuosius „Londono pasus“. Bet tąją konvenciją iki šiol teratifikavo dar tik dvi valstybės — Prancūzija ir Belgija. Konvencijai įsigalėti reikalinga bent trijų valstybių ratifikacija. Tad praktikoje minima svetimšalių kategorija, norėdama, pvz., vykti iš Vokietijos į kurį nors kaimyninį kraštą, vis dar turi gauti įvažiuojamąją vizą to krašto, į kurį norima vykti. Vis dėlto tikimasi, kad artimoje ateityje ir daugiau valstybių tą konvenciją ratifikuos.

(E) Konvencijoje nustatyta, kad nereikia vizų, o praktikoje teberekia. Jau perėtais metais Europos valstybės buvo sudariusios tarptautinę konvenciją, kuri nustatė, kad tarpvalstybiniame susisiekime Europoje vizos nebereikalingos tiems svetimšaliams, kurie turi vadinamuosius „Londono pasus“. Bet tąją konvenciją iki šiol teratifikavo dar tik dvi valstybės — Prancūzija ir Belgija. Konvencijai įsigalėti reikalinga bent trijų valstybių ratifikacija. Tad praktikoje minima svetimšalių kategorija, norėdama, pvz., vykti iš Vokietijos į kurį nors kaimyninį kraštą, vis dar turi gauti įvažiuojamąją vizą to krašto, į kurį norima vykti. Vis dėlto tikimasi, kad artimoje ateityje ir daugiau valstybių tą konvenciją ratifikuos.

(E) Konvencijoje nustatyta, kad nereikia vizų, o praktikoje teberekia. Jau perėtais metais Europos valstybės buvo sudariusios tarptautinę konvenciją, kuri nustatė, kad tarpvalstybiniame susisiekime Europoje vizos nebereikalingos tiems svetimšaliams, kurie turi vadinamuosius „Londono pasus“. Bet tąją konvenciją iki šiol teratifikavo dar tik dvi valstybės — Prancūzija ir Belgija. Konvencijai įsigalėti reikalinga bent trijų valstybių ratifikacija. Tad praktikoje minima svetimšalių kategorija, norėdama, pvz., vykti iš Vokietijos į kurį nors kaimyninį kraštą, vis dar turi gauti įvažiuojamąją vizą to krašto, į kurį norima vykti. Vis dėlto tikimasi, kad artimoje ateityje ir daugiau valstybių tą konvenciją ratifikuos.

(E) Konvencijoje nustatyta, kad nereikia vizų, o praktikoje teberekia. Jau perėtais metais Europos valstybės buvo sudariusios tarptautinę konvenciją, kuri nustatė, kad tarpvalstybiniame susisiekime Europoje vizos nebereikalingos tiems svetimšaliams, kurie turi vadinamuosius „Londono pasus“. Bet tąją konvenciją iki šiol teratifikavo dar tik dvi valstybės — Prancūzija ir Belgija. Konvencijai įsigalėti reikalinga bent trijų valstybių ratifikacija. Tad praktikoje minima svetimšalių kategorija, norėdama, pvz., vykti iš Vokietijos į kurį nors kaimyninį kraštą, vis dar turi gauti įvažiuojamąją vizą to krašto, į kurį norima vykti. Vis dėlto tikimasi, kad artimoje ateityje ir daugiau valstybių tą konvenciją ratifikuos.

(E) Konvencijoje nustatyta, kad nereikia vizų, o praktikoje teberekia. Jau perėtais metais Europos valstybės buvo sudariusios tarptautinę konvenciją, kuri nustatė, kad tarpvalstybiniame susisiekime Europoje vizos nebereikalingos tiems svetimšaliams, kurie turi vadinamuosius „Londono pasus“. Bet tąją konvenciją iki šiol teratifikavo dar tik dvi valstybės — Prancūzija ir Belgija. Konvencijai įsigalėti reikalinga bent trijų valstybių ratifikacija. Tad praktikoje minima svetimšalių kategorija, norėdama, pvz., vykti iš Vokietijos į kurį nors kaimyninį kraštą, vis dar turi gauti įvažiuojamąją vizą to krašto, į kurį norima vykti. Vis dėlto tikimasi, kad artimoje ateityje ir daugiau valstybių tą konvenciją ratifikuos.

ZUERICHE BUS ORGANIZUOJAMA TAUTŲ MENO PARODA

Ryšium su Pabėgėlių Metais, šiemet, va saros pabaigoj, Šveicarijoje, Zueriche, yra numatyta suorganizuoti pabėgėlių savaitę. Šiam reikalui Zueriche susiorganizavo vietinis komitetas, kuris nusprendė suorganizuoti tautų meno parodą. Šiai parodai prašoma iš Vokietijos lietuvių šių eksponatų: lietuviškų medžio drožinių, kryžių, rūpin-tųjų, lietuviškų audinių, lėlių su tautiniais drabužiais, dailės kūrinių ir t.t.

Lietuviško skyriaus parodos organizavimui rūpinasi Vereinigtes Schweizerisch-Litauisch-Litauische Hilfswerk pirm. A. Paulaitis - Weber. Jo adresas: Zuerich 6/57, Beckhammer 24, Schweiz. Šiuo adresu prašoma siųsti eksponatus kiek galint anksčiau, ne paskutiniuoju terminu. Siunčiant eksponatus, reikia pridėti inventorinį sąrašą 2 egzemplioriuose ir nurodyti jų prieinamumą, ne perdėtai kainą, nes eksponatus žada nu pirkti Zuericho miesto meno muziejus ir Institut fuer Auslandsforschung.

Pažymėtina, kad parodos rengėjai pasi- lieka sau eksponatų atrankos teisę. Vokietijos Krašto Valdyba atskiru raštu paragino pirmininkus ir seniūnus apie tai painformuoti bendruomenės narius ir kvies ti visus susinteresuotus prisidėti prie šios meno parodos lietuviško skyriaus praturtinimo.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

REIKALINGA MERGAIČIŲ BENDRABUČIO VEDĖJA

Vasario 16 gimnazijai tuojau reikalinga mergaičių bendrabučio vedėja — mokytoja, turinti pedagoginį stažą, arba nors pradžios mokyklos cenzą. Ypač pagėdaujama tokia, kuri galėtų dėstyti lietuvių kalbą žemesniosiose klasėse. Kandidatės mergaičių bendrabučio vietai prašomos draugė su laišku atsiųsti trumpą gyvenimo aprašymą, kuriame būtų nurodytas cenzas ir darbas mokyklose. Taip pat tie tautiečiai, kurie žinotų tokią eventualią kandidatę, maloniai prašomi apie ją painformuoti gimnazijos vadovybę — Litauisches Gimnasium (16) Huettenfeld b. Lampertheim.

COVENTRY

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

DBLS Coventry skyrius gegužės 7 d., 6 val. p.p., „Savoy“ kino patalpose, Radford Rd., ruošia Motinos Dienos minėjimą. Programoje: J. Bendoriaus paskaita ir linksmoji dalis. Gros orkestras. Tęsis iki 12 val. Veiks baras ir loterija.

Maloniai kviečiame vietos ir apylinkių tautiečius atsilankyti.

Skyriaus Valdyba

CORBY

MOTINOS DIENA

DBLS Corby sk. gegužės 1 d., 5 val. p.p., rengia Motinos Dienos minėjimą, kuris įvyks St. John Ambulance Hall. Programa žada būti įvairi. Prašome atsilankyti ne tik motinas, bet ir visus apylinkės tautiečius.

Skyriaus Valdyba

WOLVERHAMPTONAS

Balandžio 30 d., 7 val. vak., George Hotel salėje VILTIES Sporto Klubo rengiamas

SOKIŲ VAKARAS.

Programoje: 6 metų Sporto Klubo veiklos paminėjimas. Po to bus šokiai, grojant puikiam džiazui. Veiks baras.

Pabaiga 12 val. nakties.

Visus iš toli ir arti mieliai kviečiame.

Sporto Klubu Valdyba

MANCHESTERIS

SKELBIMAS

Manchesterio Lietuvių Socialinio Klubu Valdyba gegužės 1 d., 5 val. po pietų, savo Klubu patalpose ruošia

MOTINOS DIENOS MINĖJIMĄ.

Programoje: paskaita, kurią skaitys D. Dainauskas, ir eilėraščiai.

Po programos bus šokiai, grojant lietuviams muzikantams.

Klubu Valdyba

BRADFORDAS

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Gegužės 1 d., 5 val., Lietuvių Vyties Klubu patalpose, 5, Oak Villas — rengiamas

Motinos Dienos minėjimas.

Programoje: A. Balsio paskaita; mokyklos mokiniai ir skautai išpildys meninę dalį.

Vietos ir apylinkės lietuviai kviečiami minėjime dalyvauti.

Mokyklos Vadovybė

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Gegužės 7 d., 6 val., Lietuvių Vyties Klubu patalpose Bradforde inž. V. Fidleris skaitys paskaitą

Atominės gadinės ateitis.

Vietos ir apylinkės lietuviai kviečiami paskaitoj dalyvauti.

DBLS Bradfordo Sk. Valdyba

NOTTINGHAMAS

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Gegužės 7 d., šeštadienį, 5.30 val., Meadows Community Centre salėje, prie Midland geležinkelio stoties, Queen's Drive, Moterų Draugija rengia

Motinos Dienos Minėjimą.

Programoje paskaita ir jaunimo pasirodymas. Po programos šokiai, žaidimai ir turtinga loterija. Veiks puikus bufetas.

Vietos ir apylinkės lietuviai ir svečiai prašomi gausiai dalyvauti.

Nottinghamo Moterų Draugijos Valdyba

TAZAB

Kai siunčiate artimesiems siuntinius, pagalvokite, kad geriau pasiųsti mažesnę siuntinį, bet geros vertės prekes, kadangi menkaverčių ir ten turi. Be to, maitas už prekes yra tik šilingų skirtumas, ar geros rūšies prekė, ar pigi.

Gerai ir vertingas prekes visada pasiūsite tik per rimtas ir didelį pasirinkimą turinčias firmas.

TAZAB firmoje galite rasti prekių iki 5.000 atskirų rūšių. Ilustruoti kainoraščiai, pavyzdžiai, patarimai, mokesčių inspekcijai pažymėjimai siunčiami nemokamai. Persiunčiami taip pat nuosavų prekių siuntiniai už kuklų patarnavimo mokesį. Susiunčiams pasiunčiame miltų lenteles.

Siuntinių reikalais prašome rašyti: B. Daubaras, TAZAB, Liet. Skyrius, 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PAR2139.

SKELBIMAS

Siuo skelbiam, kad Enrikas JUOZAPAVIČIUS yra įteikęs prašymą pakeisti jo pavardę į Enrikas JOSYS.

Kas turėtų ar žinotų bet kurių priežasčių, dėl kurių tatai negalėtų būti padaryta, prašomas apie tai pranešti Lietuvos Pasiuntinybei Londone: 17, Essex Villas, London, W.8.

Lietuvos Pasiuntinybė Londone

PAIEŠKOJIMAI

Paieškoma LAPINSKAITE Aldona. Smulkesnių žinių ryšium su šiuo paieškoi mu galima gauti Lietuvos Pasiuntinybėje: 17, Essex Villas, London, W.8.

SKAUTŲ ŽINIAI

Skautų Vadovybė praneša, kad šiais metais skautų ir jaunimo stovykla įvyks nuo liepos 30 d. iki rugpjūčio 8 d.

EUROPOS LIETUVIS

LITHUANIAN WEEKLY. Printed and Published in Gt. Britain by the Lithuanian House Ltd., 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARK 2470. Redakcijos ir Administracijos adresas: 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARK 2470.

Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožūra.

Prenumeratos kaina: metams 40 šil., 6 mėn. 22šil., atskiras numeris 1 šil.; dole-rijo kraštuose — 6 dol. metams.

Leidžia Lietuvių Namų Akc. Bendrovė. Leidimo Tarybą sudaro DBLS Valdyba ir Europos Lietuvių Bendruomenių pirmi- ninkai.